Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah. Izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

AMERIKANSKO-SLOV[illegible] KOLEDA[illegible] za leto 1910 je izšel. Kedo rojakov ga želi dobi[illegible] naj nam dopošlje 30 centov, kar lahko stori tudi z naročnino "Glas Naroda" vred.

Upravništvo "Glasa Naroda".

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 11. — ŠTEV. 11. NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 14, 1910. — PETEK, 14. PROSINCA, 1910. VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

Trije umori v jedni noči v New Yorku.

—o—

MESTNA POLICIJA IMA OBILO OPRAVITI, DA NAJDE MORILCE.

—o—

Tudi detektivi imajo obilo nalogov za iskanje, ktero je pa brezvspešno.

—o—

ŽRTVE.

—o—

Včeraj zjutraj, ko se je pričelo z delom v glavnem policijskem stanu, glasilo se je glavno naznanilo, da se je v prejšnji noči, oziroma tekom dvanajstih ur pripetilo v New Yorku toliko umorov, kakor že dolgo ne.

V njenem stanovanju so našli umorjeno neko nemo "Lilly", ktera je bila pet petnajstimi leti znana na Bowery. Umorjeno so našli ležati v svojej postelji in policija išče sedaj njenega moža, ki je znan pod imenom "Billy the Gink".

V Milbrooku, N. Y., je nek ropar umoril, oziroma zadavil neko governanto, in, kakor smo že včeraj poročali, je nek nepoznan Italijan na skrajnem severu Manhattana ustrelil nekega nedolžnega dečka, dočim je druzega smrtno ranil.

Nad sto policajev in detektivov, zajedno z par sto meščani išče na Washington Heights morilca imenovanega dečka, toda v kolikor je dosedaj znano, ga še vedno niso našli.

Zgoraj omenjeno "Deaf Billy" so našli umorjeno v hiši 84 Carmine St., kjer je stanovala od sobote nadalje s svojim možem. Njen mož je neznano kam zginol, toda policija je prepričana, da ga bode kmalo našla, ker jej je dobro znan. Povodom nekega pretepa je namreč prišel ob jedno oko in ga bode lahko najti. Od onega časa nadalje ga imenujejo v njegovih krogih "Billy the Gink". — Deaf Lilly, ki je bila povodom njenega umora stara kakih 40 let, je bila svojedobno znana kot krasotica iz Bowery. Obiskovalci znanega sallona "pri samomorilcih", ki je bil svoječasno last znanega McGurka, ki je bil še pred desetimi leti na vrhuncu svoje slave, so se vedno izognili, kadar je tedanja krasotica Lilly plesala s svojim možem "Big Barneyem". Neccga dne je pa "Big Barney" zginol in Lilly ki ni nikogar več imela, da bi za njo skrbel, je prišla v ječo, nakar ni več smela prihajati v prostore, v kterih je preje igrala prvo vlogo.

V Milbrooku, N. Y., je služila Sarah Breymer kot governanta pri milijonarju Barnesu Camptonu. Včeraj zjutraj je prišel v njeno sobo nek tat, kteri jo je jednostavno zadavil ko je skušala braniti otroka, kteri je bil izročen v njeno oskrbo. Policija sedaj marljivo išče morilca, kteri je najbrže bežal v New York.

—o—

Požar v sanatoriju.

Stamford, Conn., 13. jan. V kleti tukajšnjega Givensovega sanatorija je včeraj nastal požar, vsled česar je prišlo do prave panike med dvesto bolniki, kteri se zdravijo pri dr. Givensu. V sanatoriju so same ženske, ktere so le v površnej obleki bežale na vse strani. Kmalo nato so prišli policaji, kteri so pričeli ženske loviti. Jedno so vjeli jedno miljo daleč od bolnice, ko je bila na poti proti kolodvoru. Bolnice so vse nekoliko slaboumne in nektere niso niti vedele, da so v nevarnosti, ter so bile vesele, ko so videle ogenj. Požar so kmalo pogasili. Napravil je le za $500 škode.

Velik požar v Worcestru.

Worcester, Mass., 14. jan. Včeraj zvečer je nastal v tovarni George C. Whitney Valentine Co. požar, ki je uničil celo poslopje. Vsled požarja je sedaj nad 400 delavcev brez dela. Tovarna je bila največja svoje vrste v Ameriki in je izdelovala skoraj vse smešne dopisnice, kar se jih v Ameriki potrebuje. Materijelna škoda znaša $260,000 in se pokrije z zavarovalnino. Spočetka je bil požar tako nevaren, da je bila tudi vsa zaloga v nevarnosti, danes se je pa dognalo, da je ostalo 80 odstotkov blaga nepoškodovanega. Zgorelo je vsej velikonočnih dopisnic in takozvanih "valentinov".

Draginja postaja vedno večja in hujša.

—o—

IZ DENVERJA, COLO., SE JAVLJA, DA SE BODE MESO V KRATKEM ZOPET PODRAŽILO.

—o—

Podražitvi mesa bode sledila podražitev premoga, ako se plača premogarjev poveča.

—o—

VZROK DRAGINJE.

—o—

Včeraj se je poročalo, da se bode premog izdatno podražil, ako bodo premogarji zahtevali, da se jim poviša plača. Da bodo premogarji zahtevali povišanje plače, je samoumevno, kajti draginja je postala tako občutna, da pri sedanji plači ne bodo mogli izhajati in tako so prisljeni pri prihodnji konveneiji zahtevati tudi povišanje plače. Takoj na to se bode premog podražil za najmanj $1 pri toni, dasiravno je to nepotrebno, kajti v Canadi so potrebščine ravno tako drage, kakor pri nas, toda kljub temu se dobiva tamkaj premog za polovico cenejše, kakor pri nas.

Ta podražitev pa ne ostane osamljena, kajti sedaj se poroča tudi iz Denverja, Colo., da je tjekaj prišel Harold Swift, član znane velike mesarske tvrdke iz Chicaga. Povsem naravno je, da so ga časniški poročevalci takoj vprašali po vzrokih sedanje draginje, nakar jim je odgovoril: "Da meso je sedaj zelo drago, toda vsi znaki kažejo, da se bode še bolj podražilo. Draginja je pa posledica drage koruze, s ktero se krmi živina in poleg tega tudi pomanjkanje živine, ktere se vedno manj doganja na trgovišča. Vsled pomanjkanja živine in draginje mesa, se bodo počasi navadili na cenejše meso, oziroma na slabše vrste mesa, ktero je pa ravno tako redilno in tako dobro, ako je pravilno pripravljeno." Swift je prepričan, da imajo mali prodajalci mesa velike dobičke pri sedanji draginji.

Columbus, O., 13. jan. Governer je danes poslal postavodaji države Ohio svojo letno poslanico, v kteri tudi omenja sedanjo draginjo živil, in priporoča, da bi bilo umestno, ako bi se postavodaja nekoliko bavila z preiskovanjem vzrokov sedanje draginje. Zajedno izjavlja, da pri njemu prevladuje mnenje, da so za draginjo deloma odgovorni tudi zakoni, ktere je sprejel kongres in zahteva, da se baš ta točka po možnosti natančno preišče.

—o—

Dovoz premoga v Chicago.

Chicago, Ill., 12. jan. Tukajšnje železnice naznanjajo, da je prišlo minolo nedeljo v Chicago 200,000 ton premoga, kterega so takoj imenovanega dne razložili. Z izpraznjevanjem vagonov so se bavili celo najvišji uradniki, kteri so se oblekli v delavske obleke in pomagali pospravljati premog, da se tako prepreči kako nadaljno pomanjkanje premoga. Ako ostane vreme še kake štiri dneve tako ugodno, kakor je sedaj, potem bodo imeli v Chicagu dovolj premoga. Ako pa prične sedaj zopet divjati kak snežni vihar, potem nastanejo v Chicagu slabi dnevi.

Nesreča z avtomobilom.

Atlanta, Ga., 13. jan. Velik avtomobil, v kterem so se vozili William W. Garner in Frank ter Harold George, je zavozil v voz uličnе železnice in sicer s tako silo, da so vsi trije na mestu obležali mrtvi. Z njimi se je vozil tudi oče ubitega Georgeja, kakor tudi šofer. Oba sta nevarno ranjena. Garner, ki je bil tudi ubit, je prišel šele pred par dnevi iz bolnice, v kteri je bil par tednov, ker je bil ranjen povodom neke nezgode na železnici.

Preložena izvršitev smrtne obsodbe.

Raleigh, N. C., 13. jan. Governer Kitchin je prestavil izvršitev smrtne obsodbe proti Walter Morrisonu in John Atkinsonu za trideset dni. Imenovana obsojenca bodo namreč usmrtili na električnem stolu, tako, da bodeta prva, ki morata na ta način v North Carolini umreti. Ker pa električni stol še ni gotov, so morali izvršitev smrtne obsodbe preložiti.

Morilčeva izjava o "reformnih šolah."

—o—

V DOSMRTNO JEČO OBSOJEN MORILEC IZJAVLJA, DA PRIHAJA VSE ZLO OD REFORMNIH ZAVODOV.

—o—

Omenjene vrste zavodi so krivi, da je on postal morilec.

—o—

VZGOJA LOPOVOV.

—o—

Ann Arbor, Mich., 13. jan. Včeraj zvečer so odvedli dvajsetletnega morilca Robert McCormicka v ječo, v kteri ostane do svoje smrti, ker je umoril Henry E. Minorja v Ypsilanti. Predno je obsojenec odpotoval v dosmrtno ječo se je na vse mogoče načine zgražal nad takozvanimi reformnimi šolami, v kterej pošiljajo lahkomiselne dečke. Tem šolam pripisuje McCormick krivdo, da je postal morilec in da ga je doletela tako žalostna osoda. Med drugim se je obsojenec tudi izrazil:

"Čemu ne sežejo oni ljudje, ki dajejo denar za spreobrnitev "malikovalcev", v svoje žepe, da bi se s tem denarjem pomnožalo mladeničem in dečkom v takih zavodih? Mogoče je resnično, da naše duše niso tolike vrednosti, kakor one Kitajcev. Toda, ko so nas poslali v reformno šolo, smo bili otroci. Tudi nam je poznana razlika med dobrim in slabim, dasiravno nam to morda ne sega tako v srce, kakor onim otrokom, kterim so zamogli njih stariši posvetiti svoje skrbi, do kterih je vsako dete na svetu opravičeno. Okusili smo vse nižine življenja in vsled tega nam je grěh kazal povsem druga lica, kakor drugim srečnejšim otrokom. Skoraj vsi smo prišli radi kakega malega prestopka v reformno šolo. Predno je pa kedo 24 ur v taki šoli, se zamore prepričati, da se z vsemi gojenci postopa, kakor s zločinci, dasiravno niso v svojem življenju kaj druzega slabega storili, nego, da niso bili pokorni, ali pa da niso hoteli hoditi v šolo.

"Ste li že kedaj opazovali, kako se godi otrokom javnih šol, kteri z podukom ne morejo napredovati, ali kteri so slabše oblečeni, kakor njihovi tovariši? Ako ste toraj videli, kako se godi takim otrokom, potem veste, kaj pomenja surovost. Mnogo dečkov med nami je šele vsled tega postalo porednih. Vsaka sled dobrote naše narave se pa mora v reformnih šolah zatreto z pomočjo mučenja in psovanja, ktero je tu na dnevnem redu in vse te sledi se morajo potem skriti sovražtvu napram učiteljem. Že tekom prvega tedna se nas polaste misli, kako bi pomorili učitelje in naše mučitelje in takim mislim se morajo umakniti vsa dobra nagnenja.

—o—

Velik požar v Newarku.

V gorenjem poslopju tvrdke Hansen & Van Winkle na Chestnut St. v Newarku, N. J., pričelo je goreti. Dasiravno so bili gasilci takoj na licu mesta, se je požar tako hitro razširjal, da je napravil za $50,000 škode. Goreti je pričelo vsled pokvarjene električne napeljave. Nekaj časa so bile tudi bližnje hiše v nevarnosti, vsled česar so pozvali še jedno stotnijo gasilcev na lice mesta.

Osepnice.

V Wakefieldu, Mass., so štiri osobe zbolele za osepnicami in v Readingu, Mass., leži 16 osob za to boleznijo. Vsled tega je tamošnja zdravstvena oblast odredila, da si morajo dati vsi delavci tamošnjih tovarn staviti koze. Včeraj so stavili koze 800 delavkam v Wakefieldu.

Mohorjeve knjige

smo naročnikom že razposlali. Kedor rojakov jih želi imeti in jih ni preje naročil, naj nam dopošlje $1.30 in mu pošljemo šestero knjig po ekspresu ali po pošti registrirano.

Upravništvo "Glasa Naroda".

Rojaki v Clevelandu, O., in okolici jih dobé v podružnici

FRANK SAKSER CO., 6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Nesreča na morju. Vtonili mornarji.

—o—

PARNIK CARINA SE JE NA POTU SAN FRANCISCO RAZBIL, KER JE ZAVOZIL NA PEČINE.

—o—

Pri tem je utonilo najmanj štirinajdvajset mornarjev.

—o—

BLIZO OBREŽJA.

—o—

Marchfield, Oregon, 13. januarja. Parnik Carina, od Southern Pacific železnice, je včeraj sredi viharja odplul od tukaj v San Francisco, Cal. Pri North Spit je pa zavozil na pečine in se popolnoma razbil, tako da so na pečinah ostale le še njegove razvaline. Pri tem je, kakor se semkaj poroča, vtonilo najmanj 24 ljudi, oziroma mornarjev.

Katastrofa se je pripetila pred očmi na stotine ljudi, kteri so stali na bližnjem pomolu. Ker je pa vihar nepopisno divjal, nesrečnim ljudem na parniku ni bilo mogoče pomagati, kajti nijedna ladija bi se ne mogla približati ponesrečenemu parniku. Na parniku je bilo 30 mornarjev, toda v kolikor je znano, sta se le dva rešila. Mogoče je, da se je rešilo še pet druzih mornarjev. Na parniku je bil samo jeden potnik.

Marshfield, Ore, 14. januarja. Od parnika Carina, kteri se je v bližini razbil na pečinah, skoraj ni ostalo nikakih sledov, kajti valovje je odneslo večino parnika na vse strani. Sedaj je gotovo, da je moralo vtoniti trideset mornarjev in da se je le jeden rešil. Tudi njegovo rešitev je smatrati pravim čudežem. Valovje ga je metalo dolgo časa po morju in končno, ko je nastala že noč, ga je vrglo na kopno. Omenjeni mornar je zajedno z šestimi tovariši splezal na vrvi prvega jambora. Kmalo na to je pa prišel velikanski val, kteri je vse mornarje vrgel v morje. Rešeni mornar se imenuje Keutzell in je doma iz San Francisca. Zdravniki so imeli šest ur z njim opraviti, predno je prišel zopet k zavesti.

—o—

ŽIVLJENJA SITI.

—o—

Tri osebe so izvršile samomor, najbrže radi tega, ker se niso mogle preživljati.

—o—

Ko je delavec Joseph O'Leary, vposlen v Central parku v New Yorku, prišel na griček ob 5. Ave. in 57. ulici, je našel nekega starega moža obešenega. Mrliča so odrezali ter prepeljali v morguo. Mrtvec je bil star kakih 86 let, 5 čevljev 6 palcev visok, sivih očij, belih las in istotakih brk. Oblečen je bil v težak površnik, jopo, sivim telovnikom in sivimi hlačami. Spodnje obleke ni imel, pač pa dve srajci. V žepih umrlega so našli prazno denarnico in nek nemški časopis.

V svoji sobi v hiši štev. 510 zap. 170 ul. se je usmrtil v samomorilnem namenu 38 let stari knjigovodja Claude Hyatt. Že več tednov ni mogel dobiti dela in zadnje čase je bil vedno melanholičen.

Včeraj zjutraj je našel zamorski vratar Harlem hotela, 115 ul. in 3. Ave. nekega gosta mrtvega v postelji. Star je bil kakih 30 let in se je usmrtil z vdihovanjem plina.

—o—

Sto deklic štrajka.

Cincinnati, Ohio, 13. jan. Sto deklic, ki štrajka v Louis Newburger Bros. tovarni za smodke na izt. 8. ulici izjavlja, da bodo boj dobile, ker preje na nikak način ne odnehajo od svojih zahtev. Štrajk so začele jako energično, in dasiravno nimajo nobene unije, so vendar popolnoma v redu postopale. Imenovale so mnogo deklic, ki opravljajo stražarsko službo. Postavile so se okolu tovarne da bi zadrževale druge deklice, ki bi hotele mogoče nastopiti kot stavkokazinje.

Včeraj so odposlale brzojav na gospo Roze Pastor Stokes, newyorško socialistično delavsko voditeljico v kterem jo prosijo, naj pride v Cincinnati, da pomaga štrajkujočim tobačnim delavkam.

Knox poražen. Evropske vlasti.

—o—

RUSIJA IN JAPONSKA SE NE STRINJATE Z PREDLOGOM GLEDE NEVTRALIZACIJE ŽELEZNIC.

—o—

Ravno tako bode z tem predlogom nastopala tudi francoska vlada.

—o—

NEMČIJA.

—o—

Pariz, 13. jan. Tukajšnje ministerstvo inostranih del naznanja, da je sprejelo od Rusije in Japonske posebne note, s kterimi obe imenovani državi izjavljata, da oklanjate ameriški predlog, vsled kterega naj se mandžurske železnice, ki so sedaj v japonski lasti, nevtralizujejo.

Japonska vlada nadalje naznanja, da neče delati Rusiji in Japonski nikakih neprilik in vsled tega bode zavzela ravno tako stališče glede tega vprašanja, kakor Japonska in Rusija.

Iz Nemčije se javlja, da bode ameriški predlog podpirala v toliko, kakor Anglija, ktera je izjavila, da se strinja s Knoxovim predlogom. Treba bode vsekako še dolgotrajnega posvetovanja med državami, predno bode prišlo do sporazuma.

—o—

KONEC LJUBEZENSKEGA ROMANA.

—o—

Miss Janon in natakarja Cohen so transportirali tajni policaji iz Philadelphije nazaj.

—o—

Chicago, Ill., 13. jan. Roberta de Janon in natakar Frederick Cohen, s kterim je pobegnila iz Philadelphije, kakor smo zadnjič v Glasu Naroda že poročali, sta nastopila v "spremstvu" detektivov Emanuela in Scanlona popoludne včeraj ob 3.15 uri vožnjo v Philadelphijo, kamor pridejo zvečer ob šesti uri. Cohen se bode moral zagovarjati radi odvedenja.

Miss De Canon potuje v rezerviranem vozu, dočim Cohena detektiva ne izpustita izpred oči.

Nekoliko pred odpotovanjem sta se detektiva hudo sprla z policijskim inšpektorjem Wheelerjem, ker je dovolil, da je obiskala Roberta De Janon v spremstvu detektiva O'Conella neko gledališče. Wheeler pa je izjavil, da se deklica ni pregrešila proti postavam in da se radi tega lahko z njo drugače ravna, kakor z drugimi jetniki.

Prvič, odkar sta bila v ponedeljek aretovana, sta se videla Roberta De Janon in natakar Cohen na policijski postaji na Harrison Ave. Oba sta se jokala, ko sta si podala roke. Potem je stopil natakar v deklico nekoliko stran, in ona mu je zatrjevala, da ga bode pri obravnavi v Philadelphiji podpirala.

"Jaz se bojim," je rekel Cohen, "da dobim kakih pet let ječe. Toda to me ne skrbi veliko, ker vem, da sem te, če tudi za nekaj časa, naredil srečno."

—o—

Varana unija.

Newburg, Pa., 12. jan. Blagajničar krojaške unije, James Lockwood, je minolo nedeljo odpotoval in dosedaj se ni vrnil. Z njim zajedno je zginolo tudi vse premoženje imenovane delavske unije. Unija je imela svoj denar naložen v bankah v Waldenu, Newburgu in Newpaltz, toda blagajničar si je prilastil le oni denar, ki je bil naložen v banki v Newburgu. Blagajnik je te dni pisal nekemu izmed svojih prijateljev iz mesta Buffalo, da se bode usmrtil. Koliko denarja je odnesel, člani unije nečejo povedati.

PRATIKE

—o—

Rojakom naznanjamo, da smo vsem onim, kteri so naročili ktero izmed slovenskih pratik, slednje že odposlali. Kedor si želi naročiti kako Pratiko, to lahko storj, dokler jih imamo še v zalogi. Cena komadu 10 centov.

Upravništvo.

Iz Avstro-Ogrske. Zastrupljenje častnikov.

—o—

TRUPLO LJUBICE POROČNIKA HOFRICHTERJA SO IZKOPALI, DA SE DOŽENE, JE LI BILA ZASTRUPLJENA.

—o—

O preiskavi so poročali na Dunaj, toda izid preiskave ni znan.

—o—

HEDERVARYJEVI MINISTRI.

—o—

Dunaj, 14. jan. Preiskava proti poročniku Hofrichterju, kteri je obdolžen, da je pošiljal svojim tovarišem strup, vsled kterega je nek stotnik umrl, še vedno ni dokončana, toda v stvari so oblasti storile važen korak. Na pokopališču v Litoměřicih na Češkem so namreč izkopali truplo leta 1904 umrle poročnikove ljubice. Truplo so preiskali in o izidu preiskave natančno poročali na Dunaj. Kak je bil izid obravnave, je za sedaj še tajnost.

Izkopanje trupla pokojne poročnikove ljubice je obudilo tem večjo senzacijo, ker so stariši pokojnice izjavili, da je umrla naravne smrti. Pokojnica je bila o Božiču leta 1904 na počitnicah pri svojem stricu v imenovanem češkem mestu in tam je umrla vsled srčne kapi. Vsled senzacijonelne afere nastajajo dan za dnevom nove vesti.

Budimpešta, 14. jan. Khuen Hedervary, ki je bil svoječasno hrvatski ban, in ki je sedaj določen za ogrskega ministerskega predsednika, še vedno ustanovlja novi kabinet. Sedaj je sklenil, da bode poleg ministerskega predsedstva prevzel tudi ministerstvo notranjih zadev. Ministerstvo trgovine prevzame Karol Hieronymi, ki je bil že večkrat minister. Popolni imenik novih ministrov predloži Hedervary v ponedeljek Fran Josipu.

—o—

Preprečeno linčanje.

Vienna, Ill., 13. jan. Trije zamorci so umorili Allen Clarka in ljudstvo je takoj sklenilo, da preje ne bode mirovalo, dokler zamorce ne linča. Governer je pa takoj nato poslal semkaj štiri stotnije državne milice, ktera je linčanje preprečila. Clarka so zamorci umorili nedaleč od New Burnside in sicer v osobnem vlaku. Zamorci so v ječi in so docela obupani, kajti vsaki trenotek pričakujejo, da pridejo linčarji.

Tatvina na vlaku.

Pittsburg, Pa., 13. jan. John Schmidt, ki je star 84 let, se je vozil po Baltimore & Ohio železnici v tukajšnje mesto; ko je prišel na postajo, je opazil, da mu je na poti nekdo odvzel $1500 v gotovini in poleg tega tudi za $2500 vrednostnih listin. Tatvine sumljivi so trije možki, ki so se vozili z istim vlakom. Schmidt je namreč v vagonu spoddrsnil in pri tem so ga omenjeni trije pobrali. Ob tej priliki so mu najbrže odvzeli denar.

Vspeh letalnega stroja.

Los Angeles, Cal., 13. jan. Francoski avijatik Louis Paulhan je včeraj popoludne dosegel s svojim letalnim strojem svetovni rekord glede višine, v ktero se je zamogel z letalnim strojem dvigniti. Letel je namreč 5140 čevljev visoko in sicer v navzočnosti množice, ktera je štela najmanj 50,000 ljudi. Navdušenje med množico je bilo nepopisno. Ko je prišel zopet na zemljo, ga je vse pozdravljalo in možki so ga potem na ramah nosili po ulicah. Danes vzleti Glen H. Curtis, kteri trdi, da bode skušal priti še višje.

Estrada se ne pripozna.

Washington, D. C., 14. januarja. Kongres je sklenil, da se predsedniku ne naroči, da bi pripoznal vodjo nicaraguajskih vstašev kot predsednika imenovane republike. Predlog, vsled kterega naj se Estrada pripozna kot legitimni nicaraguajski predsednik, je vložil zastopnik Sultzer iz New Yorka, toda njegov predlog so v kongresu odložili, tako, da se o njem sploh ne bode razpravljalo.

Razne novosti iz inozemstva.

—o—

NA ŠPANSKEM SO KAZNOVALI VEČ VIŠJIH ČASTNIKOV RADI DEMONSTRACIJ.

—o—

Belgijska kraljeva rodbina je sklenila preprečiti vse pravde.

—o—

JAPONSKA IN RUSIJA.

—o—

Madrid, 14. jan. Mnogo častnikov je priredilo pred uredništvom nekega tukajšnjega vojaškega časopisa večje demonstracije, vsled česar je sedaj vlada strogo nastopila proti imenovanim častnikom. Imenovani časopis je namreč protestiral proti predlogu, da se počasti vojaštvo, ktero se vrača iz Melile v Maroku. Poveljnik Villar, ki je vojaški governer v Madridu, je odstavljen. Tudi z vsemi ostalimi častniki, kteri so zavzemali v Madridu višja mesta, se je to zgodilo in nektere udeležence demonstracije so poslali celo v trdnjavo. V kratkem je pričakovati še drugih zasledovanj.

Bruselj, 14. jan. Člani belgijske kraljeve rodbine so se medsebojno dogovorili, da bodo storili vse, kar je v njihovih močeh, da se izognejo sodnim obravnavam in škandaloznim odkritjem potom časopisja glede zapuščine pokojnega kralja Leopolda. Princezinja Luiza se temu sklepu ni pridružila.

Tokio, 14. jan. Tukaj se zatrjuje, da je prišlo med Japonsko in Rusijo do popolnega sporazuma glede odklonitve ameriškega predloga radi neutralizacije mandžurskih železnic. Časopisje priznava, da je imel ameriški državni tajnik Knox s svojim predlogom le dobre namene, vendar pa izjavlja jednoglasno, da je njegov predlog nesprejemljiv.

Barcelona, 13. jan. Vojno sodišče je včeraj obsodilo deset prebivalcev bližnje vasi Horta. Vsi so bili obdolženi, da so se udeležili zadnje revolte v Barceloni.

St. Malo, Francija, 13. jan. Moštvo 140 ribiških ladij, ktero šteje 4000 mož, je sklenilo pričeti s štrajkom, kajti med njimi in podjetniki je prišlo do nesporazuma, kterega ni bilo mogoče poravnati. Oni ribiči prihajajo vsako leto na lov na New Foundland.

—o—

Ubit pri prvem delu.

Venice, Ill., 11. jan. Neki Louis Smith, kteri je, kakor se zatrjuje, nek francoski plemič nepoznanega imena, je tekom let zapravil vse svoje premoženje in tako je bil primoran pričeti z delom v neki tukajšnji tovarni. Ker pa vse svoje življenje ni delal, se tudi ni znal pravilno kretati med stroji v tovarni in včeraj ga je v tovarni ubilo.

O Smithu se tudi govori, da je rešil najmanj 32 ljudi iz reke Mississippi, kajti bil je izvrsten plavač in je bil poznan ob imenovani reki od New Orleansa do St. Paula. Živel je vedno v svoji ladiji na reki; stanovanje je imel opremljeno elegantno in vsakdo je mislil, da je dokaj premožen.

Denarje v staro domovino

pošiljamo

za $ 10.30	.....	50 kron,
za 20.45	.....	100 kron,
za 40.90	.....	200 kron,
za 102.25	.....	500 kron,
za 204.00	.....	1000 kron,
za 1018.00	.....	5000 kron.

Poštarina je vštetа pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najpriličneje do $25.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.,
Cleveland, Ohio.

„GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the Slovenic Publishing Co. (a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
" Evropo za vse leto	4.50
" " " pol leta	2.50
" " " četrt leta	1.75

„GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

„GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:

„GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Glasovi iz Daljnega Iztoka.

—o—

Ko je nek Korejec umoril japonskega državnika kneza Ito, je vse japonsko časopisje in z njim zajedno tudi vsi časopisi v Ameriki in Evropi pričelo pokojnika hvaliti kot najboljšega politika in državnika, kar jih je kedaj bilo v Niponu. Sedaj pa prihaja iz Azije glas, kteri se vse drugače čita in kteri je tak, da o njegovi resničnosti nihče niti trenotek ne more dvomiti. V francoskem listu "Politique Indochinoise", ki izhaja v Indo-Kitajski, je kitajski prefekt Sie Ton Fa objavil o pokojniku sledeči članek:

"Kneza Ito je umoril nek fanatičen Korejec... in takoj je pričelo evropsko in ameriško časopisje objavljati velikanske pohvalne članke o velikem državniku.

"Gotovo, jaz ne odrekam pokojniku njegov veliki pomen; človek mora biti velik patrijot, in zamore jedva dovolj velik biti — toda občudovati moramo le pravega patrijota, čegar dela, — tudi ako so bila naperjena proti tujim in sovražnim ljudstvom — niso nikdar ostavila poti pravice in časti. Vsled tega bi bilo dobro, ako zavzamemo to stališče, in ako potem iz tega stališča razmotrivamo in sodimo o vrednosti velikega pokojnika! Ako preiskujemo njegova dela in njegovo postopanje napram narodom, kterim je zatrjeval, da je njihov prijatelj in kterim je hotel služiti kot reformator, potem Ito ni več velik patrijot po našem mnenju. Japonska je z njim zgubila svojega največjega državnika; toda Kitajska, pred vsem pa Koreja, sta pa zgubili svojega največjega sovražnika.

"Kneza Ito je umoril nek fanatičen Korejec... ne, "korejski patrijot je odstranil krvnega zatiralca svoje uboge domovine!" Tako se mora govoriti, in tako govorimo mi na Daljnem Iztoku! Kitajci in Korejci nismo pozabili, kako podlo je ravnal Ito z našo domovino. S svojimi obljubami in jamstvom nas je na zvit način vodil za nos, in kjer se je šlo za njegove koristi, tam se ni ustrašil niti zločinov; niti če še ni pozabil groznega umorstva, s pomočjo kterega je odstranil korejsko cesarico. Imenovana modra in energična ženska je bila velikemu državniku na poti in vsled tega jo je dal zavratno umoriti. To je Itov patrijotizem in njegova lepa politika! Sklenil je dobiti Korejo, tudi ako mora pri tem izvršiti najpodlejši zločin.

"Potom izdajstva je tudi Kitajsko pripravil do nesrečnega konflikta; bilo bi predolgo, ako bi navajal na tem mestu vse nesramne podrobnosti činov pokojnika. V tem konfliktu je Ito ostal kot zmagovalec, kajti nam je vsilil pogodbo, sklenjeno v Shimonoseki, vsled ktere smo med drugim zgubili otok Formozo, ktero deželo je hotel potem spremeniti v japonsko.

"Toda kaj počno Japonci sedaj s prebivalci imenovanega velikega otoka, oziroma s takozvanimi lovci na človeške glave? Tamošnje ljudi more kar na debelo, oziroma kar na tisoče in s skrajno infamnimi sredstvi — tamošnje prebivalstvo civilizujejo à la Ito. Krog vasi domačinov so napeljali žice, ki so napojene z najmočnejšim električnim tokom, ki umori vsakogar, ki se bliža tem žicam.

"Po ruско-japonski vojni so Japonci nastopili kot čuvaji nesrečne Koreje — in na tisoče nesrečnikov, kteri so branili svojo domovino, vsled česar so jih smatrali Japonci za revolucijonarje, je moralo tekom zadnjih štirih let umreti vsled krogelj iz Nipona, ktere ne prizanašajo niti ženskam, niti nedolžnim otrokom! Po tem načinu naj bi se tudi Korejci sistematično zatrli, da bi izginili iz zemskega površja. Toda tukaj jim ne bode šlo vse tako gladko izpod roke, kajti Korejci so rodoljubi, in niti malo ne dvomimo, da se bode tekom par let položaj spremenil, kljub vsem japonskim načrtom glede aneksije Koreje. Tako deželo je lahko anektirati, toda aneksija src je nemogoča (Herceg-Bosna!!)... Na Daljnem Iztoku se pojavljajo drugi glasovi in vsakdo naj jih pričakuje!"

Glasom zgoraj navedenih "civilizatoričnih del" so Japonci gotovo že postali "kulturno" ljudstvo. — Toda v Koreji bodo našli svojo — Indijo!

"Affinities".

—o—

V novejšem času je postalo pri nas v Ameriki moderno, da beže zaljubljena dekleta z oženjenimi možkimi, ali pa da beže možki z bogatimi dekleti. Pri nas je namreč vse zaljubljeno in ko stara ljubezen ocvete, je prav lahko najti novo, ktero človek čestokrat najde in dobi, tudi ako je ne išče in je neče iskati.

Tako so te dni v Chicagu prijeli natakarja Cohena in hčerko nekega milijonarja iz Philadelphije, Pa., katera sta zajedno nepričakovano odšla na potovanje. — V Flushingu, oziroma v Brooklynu se pa milijonar G. Howland Leavitt nepopisno jezi, ker je njegova hči Margareta ušla z njegovim siromašnim šoferjem, s kterim se je potem v državi New Jersey poročila.

Natakar Cohen mora biti krasen človek, kajti on izjavlja, da je bil 17 let stari Roberti le ljubeznjiv oče in njen čuvaj. Milijonarjeva hčerka je vzela vso odgovornost na-se in izjavlja, da je ona natakarja odvedla od njegove žene, ker ga je ona hotela meti.

In ta stvar mora biti že resnična. Roberta, kot vnukinja in hči milijonarjev, je bila že od malih nog navajena le ukazovati, dočim je bil Cohen kot natakar navajen od svojih mladih nog le poslušati in izvrševati povelja. Ker pa je znal kot tak vsakemu gostu čitati njegove želje že takorekoč na obrazu, je naravno tudi takoj razumil želje brezbrižne mlade milijonarke, kterej naravno ni hotel kljubovati. In čemu naj bi tudi kljuboval?

Resnica je, da je bil Cohen skoraj trikrat tako star, kakor Roberta, in da bi vsled tega imel lahko malo več pameti. Toda na svetu imamo vedno mnogo ljudi, kteri ne postanejo nikdar pametni v pravem smislu besede. — Tako je na primer te dni v Connecticutu nek 60 let star mož in oče mnozih otrok ušel z 20 let staro služkinjo svoje žene. Vendar pa moramo v tem slučaju 60letnemu starčku oprostiti, kajti uvaževati je treba, da je njegova žena stara — 84 let. —

Cohen se bode moral naravno v Philadelphiji, ali v mestu bratske ljubezni zagovarjati pred sodiščem. Kedo je za beg odgovoren, on ali milijonska Roberta, je v Philadelphiji popolnoma stranskega pomena. Cohen je namreč natakar in Roberta je dedinja mnogih milijonov.

Iz teh razlogov se tudi milijonarjevi hčerki iz Flushinga ne bode nič žalega zgodilo, dasiravno je ušla z mladoletnim mladeničem. — On je bil namreč je navaden in siromašen šofer.

V vseh takih slučajih se ravnajo pri naših sodiščih vedno tako, da smatrajo možkega za glavnega krivca. To se bode pa šele tedaj spremenilo, ko bodo pričele tudi ženske voliti in ko bodo zamogle nastopiti kot porotnice. One bodo namreč proti ženskam povsem povsem drugače nastopale, kakor nastopajo naši možki, ki vrše porotniško službo.

Danska ima demokratično ministerstvo.

Ministerski predsednik Thals je bivši časnikar, njegova žena pa je še danes stenografinja v državni zbornici, trgovinski minister je navaden trgovec, poljedelski minister priprost kmet, naučni minister župnik-radikalec, finančni minister pa pisatelj Edvard Brandes, brat znanega pesnika. Vsi ministri so odklonili naslov "prevzvišenost" ter ne nosijo ministerske uniforme.

Jugoslovanski arheološki kongres.

Arheološko družtvo v Varni na Bolgarskem (ob Črnem morju) je sprožilo misel, da bi se priredil v tem mestu splošen jugoslovanski arheološki kongres.

Rimske izkopine v Ljubljani.

—o—

Po naročilu nemškega viteškega reda je začel dr. Valter Šmid po gotovem načrtu izkopavati na "Nemški zemlji" v Ljubljani ostaline mesta Emone, ki je bilo razdejano v viharjih ljudskega preseljevanja; najbrže je mesto pokoneal siloviti hunski vladar Atila. Izkopavati so pričeli pred dvema mesecema in dosegli so jako povoljnih vspehov.

Na desno od majhnih, 2.25 m širokih vrat stoji v oklepnem zidu masiven stolp, ki meri 5.58 v četverogelniku, narejen iz skrbno obsekanih kamnov; zid sestaja iz ometa in kamenja. Na drugi strani vrat ne stoji noben stolp; služil je toraj omenjeni stolp najbrž za strelne priprave. Leva stran je imela za varstvo s prsobranom obdano nizko ozidje. Zidovje kakor tudi stolp so razen tega utrjeni z ježo iz ilovice. Izhod se nahaja v prvi tretjini zidne dolžine na južni fronti, v drugi tretjini stoje vrata, utrjene od dveh stolpov. Pri prej omenjenem izhodu se končuje kanal (jarek), ki sprejema vase v svojem teku omrežje manjših kanalov. —

Tik pred vrati so odkrili ostanke neke hiše, ktere lastnik je bil najbrž ranocelnik, kakor se dá soditi po ondokaj najdenih, mnogoštevilnih zdravniških inštrumentih, sandalih, pincetah, šivankah, žličicah za zdravila in majhnih lijakih. Na ranocelnikovo stanovanje je mejila hiša Primitiviana. V njej so našli altar, ki ga je posvetil boginji Nemezi. Ta hiša, dolga 44.77 m, kaže razvit tloris in ima med drugimi prostori kurišče, narejeno iz sirovožganih ilovnatih plošč, ki slone na stebričkih iz peščenca. V prostoru, kjer se je kurilo, so ležali mnogi ostanki pepela.

Na mnogobrojnih, prostorno jako oddaljenih točkah "Nemške zemlje" sta se dali ob priliki kopanja temeljev za novo državno obrtno šolo dognati dve stavbeni dobi v Emoni, ki kažeta znaten razloček v dekoraciji. Starejši dekoracijski slog je bil bistveno preprostejši in strog; nad podzidkom so bile stene ometane s sadreno malto in oddeljene v ploskve, v raznih barvah gladko pobarvane in med seboj omejene z barvastimi, ozkimi progami. V tričetrtinski višini stene se je začenjal barvasto premenljiv, z arabeskami, cvetlicami in viticami poživljen okrajek; ta je prehajal v strop, narejen iz bele, sadrene malte. Poznejša dekoracija deluje nemirneje in se more primerjati s šablonsko dekoracijo sten izza polpreteklih časov. Podzidka ni, barvano steno loči od stropa ozka, trakasta proga, steno dele ozke, navpične proge v neenaka polja; dno stene, topo belo ali sivo pobarvano, je oškropljeno z zelinimi, žoltimi, rudečimi, črošnjevo barvastimi, črnimi, vijoličastimi in sivimi pegami.

Dragocene so mnogoštevilne posamezne najdbe, med temi pred vsem predmeti z živalsko ornamentiko: držaj za vrata iz masivne bronce z levovo glavo, roč vaze z labudovo glavo, nesklenjen prstan iz bronce s kačjima glavama, ki si gledata nasproti in kipec merjasca iz bronce. Značilno podobo imajo spone za obleko, zlasti zapona na kolenu in dva nakitna krožčka iz bronce z vloženimi železnimi in srebrnimi vrstami trikotnikov. Novcev so našli več nego dvesto; najstarejši je oni od Avgusta iz leta 10 pred Kristom, najnovejši doslej od Teodozija Velikega (l. 378—395); našli so se tudi redki eksemplari od Trajana, Avrelijana, Annija Flaviana, Magnenzija in Veltranija. O imevitosti Emone pa priča lep mozaik, ki je pokrival tla šest metrov dolgega kvadratičnega prostora. Rob tvori črna in nato bela proga. Sredino, bel kvadrat, obdaja obrob z živahnimi, geometričnimi liki, skozi trikote in četverokote se vije meander, osmerokotno polje kaže v voglu podobo bika.

Kakor je sklenil nemški viteški red, se bodo izkopavanja nadaljevala. Tako se utegnejo spraviti na dan še dragoceni prispevki za kulturno sliko Emone, najbolj severozahodnega mesta tedanje Italije.

[redacted]

†

NAZNANILO.

Znancem in prijateljem naznanjam žalostno vest, da smo dne 30. grudna 1909 pokopali

JOSIPA GOLOB

v Jerome, Ariz., ki je umrl na težkih telesnih poškodbah, ktere je zadobil pri svojem delu. Doma je iz Loke na Kranjskem, kjer zapušča ženo in mater, tukaj pa žalujoča brata Antona in Andreja Golob.

Naj mu bode lahka tuja zemlja!

New York, 12. prosince 1910.

[redacted]

Vsakdanje epizode.

—o—

Piše Sonja Simčič.

—o—

"Ne ljubim trum šumečih,
ki križajo se v mestu dan in noč.
Samoto nemo, mir in mračno senco
tožna duša ljubi mi nad vse! —"

Stanujem na periferiji mesta in rada sem tu. — Sicer ni še tako samotno, kakor bi želela jaz, a ipak nastaja že rano zvečer mir — in trudna duša se upokojava, zasanjava. — Od tu imam razgled na vse strani, a najmileji mi je oni proti jugozapadu. — Obično mi je mil pogled na neko stran, ne da bi znala reči: zakaj. Tja se najraje oziram in proti tisti strani najraje ubiram korake. Dočim je zopet krajev, kamor bi mi bila muka iti. Zakaj je tako — kakor rečeno — ne znam. No, bode to tako, kakor če kdo ljubi neko barvo, sluša rad neki napev — in baš tako srce ljubi neki kraj, a ne zna: zakaj! — Moja znanka, ki ima krasen alt, mi je zapela včasih turobno pesmico in jaz sem — zaplakala. Tako sladko-bolesten užitek mi je napravila ta pesem!

Poznala sem osobo, ki nikakor ni bila nesrečna; ali ko sem jej pogledala v lice, zdelo se mi je, da je toliko skrite boli začrtano tam in bilo mi je vsikdar tako težko.

In tako je z mojim jugozapadom. Oziram se tja, rodi se hrepenenje — po neznani sreči, po nečem lepem, velikem, ki spi tam daleč v objemu solnca. — Na tej strani je zavetišče za bolne svečenike. Minule zime je bil prišel med drugim zelo bolan, mlad svečenik. Bil je prava predpodoba smrti. Videla sem ga često, ko je hodil na sprehod. Toliko, da se je s težavo pomikal dalje.

Včasih sem čula, ko je kdo, zroč za njim, menil: "Ej, ta ne bo več dolgo!" Žal mi ga je bilo in prosila sem Boga, da bi se zgodilo obratno in bi živel dolgo, dolgo. — Jaz sem bila skoro uverjena, da ozdravi. Z zanimanjem sem opazovala spremembo na njem. In — ozdravil je! Vrnila se je zdrava barva v mlada, a prej tako bleda lica; nogi, prej hromi, postali sta elastični, — življenje se je vrnilo. In jaz se radujem ob pogledu na to čudovito spremembo, kakor bi šlo za zdravje rojstnega brata, ki mi pa, žal, spi nevzdramno spanje pod črno, grobno prstjo.

Tudi mali "Benjamin" — tako ga nazivam v mislih — se raduje na vrnjenem življenju in je živahen, priden. Pomaga vrtnarju, dviga padlo perilo in nagaja drugu, sobratu. Majhen je Benjamin, a njegov prijatelj visok in močan in — dober. Pa poveza Benjamin stol na njega, kapo mu poteza na oči itd. — Drugokrat mu je paž in mu dviga suknjo. In velikan kakor da ne vidi in je vstrpljiv z malim Benjaminom. Med njimi je tudi starček, slaboten, upognjen. Mlajši mu prinašajo stol in on jim se zahvaljuje in seda. In spominjam se ob takih prizorih neke velike, lepe duše, ki prebiva v bolnem, slabotnem telesu, in postajam žalostna. — Zvečer je tu najlepše, osobito v letnih večerih. Iz te hiše se čuje glas gosli, iz druge glasovirja, pa tamburice, in vsi ti zvoki plavajo tja v čarobno, mirno, letno noč. Jaz, ali sloním ob oknu, ali se sprehajam po hodniku in — sanjarim.

Lepo je v takih nočeh v moji duši, tako lepo, ko v svetišču. Da, lepo in žalostno, kakor v cerkvi, ko je v sredi nje črna krsta in pevajo turobni "requiem".

Tužno je, ker se budé spomini, spomini na one dni in leta, ki so mi prinesli toliko gorja, toliko solzá.

Spominjam se trpeče, zdaj že davno mrtve mamice, zahrepenevam po njej, da bi mi se vrnila, ako tudi le za uro; da bi jej povedala, kako mi je, da bi se izplakala na ljubečem srcu drage, nezabne! — Ali, da bi imela vsaj brata, sestro — ki bi mi bila dobra, ki bi sočustvovala z menoj, me tešila, ko bi prišli težki dnevi. A — nikogar, na širnem svetu nikogar. — In nekoč sem imela — vse...

Imela sem zlato mamico, ki me je ljubila nad vse, imela brata in sestro in — a ni jih, ni jih danes več. V take in slične misli se uglabljam ob tihih večerih, in ko sem, trudna misli in boli, zaspala, mučijo me žalostne sanje, v kterih vidim umirati drago mamo, in vzbujam se ihteč. In žalostno mi je potem v duši, tako bolno in težko, kakor mi je bilo onega usodnega dne, ko me je zadnjikrat objela in poljubila na smrt izmučena mamica.

Naj bode svet še tako lep, za nas ima le malo zanimanja, ako hodimo po njem z globoko žalostjo v srcu, neutešenim hrepenenjem, v duši in solzami v očeh!

SLOVENCI IN SLOVENKE, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

DR. RICHTER'S "PAIN-EXPELLER"

Kaj ti koristijo močne mišice, če trpiš na revmatizmu.

PAIN-EXPELLER

dobro vdrgnjen, ti takoj olajša bolečine in odstrani njih vzroke. Po 25c. in 50c. v vseh lekarnah.

F. Ad. Richter & Co., 215 Pearl St., New York.

Pazite na varstveno znamko s sidrom.

Dopisi.

—o—

Indianapolis, Ind.

Cenjeni gospod urednik:—

Nesramnost avstrijskih uradov pa presega res vse meje. "C. kr." sodnija na Vranskem, popolnoma **slovenski** okraj, si drzne pošiljati sem v Ameriko **Slovencem** edino zveličavne **nemške** odloke. Tako sem jaz podpisani dobil skozi konzulat neko nemško cunjo, ktere seveda nisem razumel, dokler mi je ni domači župnik raztolmačil. Žalostne razmere! Sramota za slovenske uradnike, da hočejo celo z nami nemškutariti; rojakom v domovini samo rečem, da naj takim škricom stopijo drugače na noge. Zahtevajte, da se z vami občuje v Vašem maternem jeziku!

Josip Žunter.

(Pripomba uredništva. Rojakom damo svet in prosimo, da se vseskozi po njem ravnajo. Župnik I. S. prejel je iz Mokronoga na Dolenjskem **nemški** poziv, da naj za nekega v njegovi župniji rojenega otroka pošlje rojstni list. Sodnija dobila je kratek slovenski odgovor, da amerikanski Slovenci na **nemške c. kr.** avstrijske uradne dopise sploh ne odgovarjajo, nakar je omenjena sodnija za potrebno listino rada prosila **slovenski**. Klin s klinom!)

Indianapolis, Ind.

Dragi gospod urednik:—

V predpustnem času smo, zato smo pa tudi veseli. In prav je: po dokončanem delu je treba tudi razvedrila in zabave. Prihodnjo soboto plesala bode v svojem svitu "Danica", teden pozneje se pa prikažejo "Ane" na dan. Kakor vidite, se svet dobro "giblje".

Novoizvoljeni mayor — čifut — Shank nas hoče ob nedeljah docela postaviti "na suho". Policaji morajo letati sedaj okoli vseh vrat in tako so že jednega Slovenca saloonkeperja "zašili". S časom se vse unese, in če tudi pravimo, da nova metla dobro pometa, tako tudi upamo, da bode enkrat judovske glorije konec. To naj si pa posebno tisti zapomnijo, ki so pretekli november nosili zvonec za juda.

Pozdrav! Naročnik.

Indianapolis, Ind.

Veselico, ktero je priredil naš Zabavni Klub, se je zelo dobro obnesla. Zahvaljam se tem potom Zabavnemu Klubu, gospem in dekletom, kakor tudi župljanom za vsestranski trud in obilno udeležbo.

Rev. J. C. Smolej.

Razvoj prometnih sredstev:

CESTE, PLOVBA, POŠTE, ŽELEZNICE, TELEGRAF IN TELEFON.

—o—

I.

Narava in človek. Vzgled iz Afrike.

Če hoče stopiti dvoje po prostoru ločenih gospodarstev v medsebojni promet, je treba v ta namen pred vsem objektivne zveze s pomočjo prometnih sredstev in subjektivne zveze s pomočjo one oblike gospodarskih prikaznij, ki jo imenujemo trgovino.

Iz tega sledi, da morete stopiti v medsebojni stik samo dve taki skupini, med kterimi je možno premagati razdaljo s pomočjo danih prometnih sredstev.

Od česa je to zavisno?

O pomenu naravnih pogojev, kakor pomorske obali, otokov in rek v svrho prometnega sredstva se je govorilo že mnogokrat. Ni znano, koliko časa je minulo, predno je napravila umna človeška roka iz teh naravnih elementov koristno prometno sredstvo, gotovo pa je, da sta njihova uporaba in pomen rastla v tisti meri, kakor sta si znala človeška roka in še bolj človeški um osvajati gospodstvo nad njimi.

Sploh štejemo več vrst naravnih prikaznij, ki služijo kakor sredstvo za promet. Pred vsem je pot na suhem in na vodi, po kteri se bližajo rodovi medsebojno. Potem je premikanje v prostoru, ki je dano človeku z nekterimi deli njegovega telesa. Kakor tretje bi imenovali pomožna sredstva, ki pomagajo pri premikanju v prostoru: v ta namen so služile človeku nekteре živali.

Te naturne elemente je možno razviti in popolniti na razne načine: naravna pota izboljšavamo; ustvarjamo si prevozno sredstvo, bodisi voz ali barko; v svojo službo postavljamo razne sile, ki prevažajo to sredstvo iz kraja v kraj.

V kolikor pregledamo danes ta razvoj, se nam kaže kakor obvladovanje prirodne znanosti, toraj kakor zmaga tehnike nad naravnimi elementi. Ceste na suhem in povodna pota so na ta način: ali sploh produkt človeške iznajdljivosti, ali pa premikamo po njih taka prometna sredstva, kterih sestav in gonilna sila je plod iznajdljivega uma človeškega.

Prometna sredstva premagujejo razdaljenost v prostoru ali z namenom, da se bližajo ljudje, da prevažamo blago, ali da prenašamo vesti.

Pričetek prometa v našem smislu besede se nam kaže najočividneje pri tistih narodih, ki so še danes na stopinji takozvanih naturnih narodov.

Verno sliko nam kaže Ratzel v drugem delu svoje "Völkerkunde", kjer pripoveduje o deželah iztočne Afrike.

Potov v našem pomenu besede v Afriki sploh nimajo. Če govore tu o kakem potu, razumejo pod tem ozko, sem in tja vijočo se stezo, ki gre zdaj preko pustih puščav, zdaj preko močvirnih tal, kjer gazimo vodo do pasu, zdaj skozi pragozdove, kamor ne posija nobeno solnce in nobena luna. Hoja je neizmerno težka, posebno za ljudi in živali, ki prevažajo tovore. Čestokrat leže preko pota drevesna debla, velikokrat se ranimo na trnju in kaktih do krvi. Dospevši do reke, ne kaže drugo, nego preplavati jo in to z življenjsko nevarnostjo, kajti v vodi so krokodili in velikokrat celo pomorski volkovi. Drugje vodi pot po izsušenih jezerskih pokrajinah, kjer je ob dežju vse polno vode, ob suši pa blato in deset do dvanajst čevljev visoko trsje, ki teže s svojim robom v kožo.

Transportna sredstva so samo zamorske glave. Vsak nosač dobi tovora za kakih trideset kilogramov, ki jih nadevlje na glavo. Pot, za ktero je potrebovala karavana ves dan, je premeril uren konj v pet četrt uri.

Kako drago je tako transportno sredstvo, nam kaže sledeči račun. Na nekem afrikanskem jezeru so hoteli napraviti Nemci parobrodno zvezo. Ladijo so dali napraviti v Hamburgu. Potem so jo razložili in poslali po ladiji v Sadani, od koder so morali prenesti posamične dele po nosačih v notranjost dežele. Stroški za tesanje in prevoz ladije do afrikanske obali so znašali skupno okolu 93.000 mark, za nosače od obali do jezera pa 180,000 mark.

Račun je sledeči: parnik tehta v vsem 100,000 kilogramov. Ako damo vsakemu nosaču po 30 kilogramov, je treba v vsem 3400 nosačev za 120 dnij po 40 fenigov na dan.

Seveda nam ni treba za vsako posamičnost hoditi v Afriko. V Evropi nahajamo tu in tam še vedno primere najprimitivnejših komunikacijskih sredstev, tako na Španskem, Balkanu in Rusiji. Do začetka minulega stoletja celo na Nemškem samem.

Slovensko katoliško

podp. društvo sveteBarbare

Za Zjedinjene države Severne Ameriko.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvanija.

ODBORNIKI:

Predsednik: ALOJ. ZAVERL, P. O. Box 347, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

MARTIN GERČMAN, predsednik, Weir, Kans.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill Street Luzerne, Pa.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. 7, Forest City, Pa.
Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

PRIPOROČAMO VAM

Dr. J. E. THOMPSONA

DR. J. E. THOMPSON

kot najboljšega in najiskušenejga zdravnika, kteremu lahko z mirno vestjo in popolnim zaupanjem poverite svojo bolezen v zdravljenje.

Dr. THOMPSON vam jamči za hitro in popolno uspešno zdravljenje sledečih boleznij:

Posledice onanije, triper; čanker, sifilis; impotenco, ali nezmožnost do spolnega občenja; polucijo, ali gubitek moškega životnega soka; revmatizem. Vse akutne in kronične bolezni želodca, srca, glave, grla, ušes, ledic, pljuč, prs, mehurja; kilo ali bruh, nervoznost; vse živčne bolezni; naduho, katare in prehlad, neuralgijo, zlato žilo; božjast; vodenico, vse spolne bolezni na notranjih ženskih ustrojih; neredno mesečno čiščenje; beli tok; padanje maternice; neplodovitost; -- vse kožne bolesti; srbečino, lišaje, hraste in rane; mazulje na licu; uši na spolnih delih, i. t. d.

Ako ste bolni, nemočni ali slabi ter potrebujete hitro in uspešno zdravniško pomoč, Vam ne bode nikdar žal, če se takoj obrnete na tega slavnega zdravnika.

je graduiral kot zdravnik na universi Yale v New Haven, Conn. ter dne 27. junija 1883 bil promoviran za doktorja medicine. Dne 20. junija istega leta dobil je državno dovoljenje da odpre pacientelo v New Yorku, kar je dobil od County Clerks Office. Leta 1884 bil je po Belevue College Hospital imenovan licenciatiom. Leta 1886 dobil je častno diplomo iz universe v Haiti. Dr. J. E. Thompson je kasneje študiral na raznih mestih v Evropi **specialne** bolezni. On je preko 14 let zdravniški veščak in fiaskus za mestni zdravniški department v New Yorku, tudi je že več kot 10 let glavni zdravnik in ravnatelj Slovenskega zdravišča v New Yorku.

Zdravljenje vseh spolnih in tajnih boleznij ostane strogo tajno.

Pisma pišite v materinem jeziku ter jih naslovljajte:

Slovensko zdravišče
Dr. J. E. THOMPSON,
342 W. 27th St., NEW YORK, N. Y.

Žalosten konec dvogovora.

—o—

Tragedija iz vsakdanjega življenja.

—o—

Osebi:
Dva prijatelja.
Moto: Gnjavaža je duševna masaža.

Iz hrvatskega poslovenil X.

Prvi prijatelj: Brate, gotovo si že slišal, da je na Dunaju zaprt neki častnik Hofrichter, katerega se sumi, da je pošiljal svojim kolegom cijankali, da jih zastrupi.

Drugi prijatelj: Seveda sem!

Prvi: A pomisli samo, da so sedaj našli pravega krivca, Hofrichterja pa so spustili na slobodo.

Drugi: Ali je to mogoče?! In kdo je ta nesrečnik?

Prvi: Neki učitelj glasbe in petja na gluhonemnem zavodu na Dunaju.

Drugi: Pa zakaj?! Kak interes pa je imel on pri tem?!

Prvi: Vidiš, kako si neumen in se daš prevariti! Kako pa more biti kdo učitelj glasbe ali petja na gluhonemnem zavodu!

Drugi. (začne tiho stokati.)

• • •

Prvi: Kakšna je, brate razlika med krayo in dalnogledom?

Drugi: Ne vem.

Prvi: To je vendar jako enostavno Kadar molzeš kravo, dobiš od nje mleko, če pa iztisneš iz dalnogleda kapljico mleka, mi smeš izkopati levo oko.

Drugi —(si začne brisati oči, nato pa molze stolovo nogo.

• • •

Prvi: Ti si, prijatelj moj, kristjan, je-li!

Drugi: Da, seveda sem.

Prvi: In poznaš dobro sveto pismo?

Drugi: To se razume!

Prvi: Potem bodeš tudi vedel, da je dal Herod takrat, ko se je Kristus rodil. pobiti po vsej deželi majhne otroke in jih dal tako pokopati, da so se jim videle roke iz zemlje.

Drugi: Da!

Prvi: Povej mi sedaj, kako bi, če bi ti takrat živel, spoznal po teh rokah, ktere so možke, ktere pa ženske?

Drugi: Bog ti grehe odpusti! Kako bi mogel človek uganiti?

Prvi: Zakaj ne! Kakor hitro človek ve, da je dal Herold pomoriti samo možko deco, ve tudi, da so bile vse te roke možke.

Drugi(si sezuje čevlje, jih vrže skozi okno in popije polno čašo vode.)

• • •

Prvi: Kaj misliš brate, kje vse živi lev?

Drugi: V Afriki — to vendar vem!

Prvi: Jako dobro! A kje še?

Drugi: Tudi v Aziji!

Prvi: Izvrstno! A kje še?

Drugi: Povej ti — na vse sem pripravljen!

Prvi: Pa to je vendar jako enostavno: V Aziji, Afriki in — menežariji!

Drugi(dobi vnetje slepega črevesa in izrazi željo, da bi se dal rad izpovedati).

• • •

Prvi: Povej mi brate, kaj misliš, kako se lovi slone?

Drugi (jokajoče) Stoj, usmili se me — ne zdržim več.

Prvi: Samo to pot še — potem te te pustim.

Drugi: (resignirano) Govori! (Tiho natakarju) Idite po duhovnika, da me da v sveto olje!

Prvi: Poslušaj toraj: Če hočeš vloviti slona, ga zamoreš na dva načina, a uporabi to metodo: Idi v gozd kjer so sloni in olupi jedno drevo, na katero potem zapišeš 2 x 2 - 5. Potem se skrij za drevo in čakaj. Naenkrat pride slon in obstane. Znano ti bode, da je slon jako pametna žival in radi tega mu ne bode šlo v glavo, kako more biti dvakrat dve pet. In tako bode stal pred napisom in si bode ubijal glavo, kako more to biti. Ubijal si jo bode tako dolgo dokler si jo popolnoma ne razbije. Potem ga lepo naložiš na voz, pa imaš slona.

Drugi (kliče na pomoč.)

Prvi: Dober tek — sedaj pa samo še nekaj! Tako se lovijo stari sloni. Kako pa moreš vloviti mladega?

Drugi (na pol nezavesten) Ravno tako!

Prvi: O ne! Čakati moraš tako dolgo, da se postara in postane pameten, in potem si tudi ta razbije glavo.

Drugi: (kliče z tragičnim glasom) Nič več mi ni za moje življenje! ter začne tolči z glavo po stolu, dokler si je ne razbije. Prvemu (gnjavatorju) od vseh strani častitajo, pokojnika pa v znak počast škrope z [illegible]

Prvi nad svojo žrtvo) Poginil si brate in golube, a poginil si junaško in verjemi mi, da mi nisi ne prvi, ni zadnji — gotovo ne. Baš sedaj imam čas, da si nabavim novo žrtvo, ki bode poginila ravno tako, kakor si ti, strpljivi brate i golube. Toda v uteho naj ti bode, da si umrl kakor stari, ali pa kakor mladi slon, ko se postara! Kje si nova žrtev — žalosna ti majka!

—o—

Zasmehovane iznajdbe.

—o—

Do kakega viška je prišla železnica, in kako se sedaj vsestransko, za vse človeštvo koristno uporablja, je vsakemu znano. Vsem pa ne bode znano, da so razni teoretikarji za las natanko dokazali, da je vožnja železnih koles na železnih relsih nemogoča. Da, da je premikanje z pomočjo pare nemogoče, je francoski fizik Bernoulldi matematično dokazal. Njegogvo delo je pariška akademija javno pohvalila, toda železnica je kljub temu vozila brez vsakega rešpekta do teorije.

Na Bavarskem je nek drug učenjak izjavil železnico za neumnost, ker noben človek ali pa žival ne bi mogla nasprotovati velikemu zračnemu pritisku.

Iz drugega stališča je nasprotoval avstrijski cesar Ferdinand I., imenovan Dobri, ko so mu koncem tridesetega leta v prošlem stoletju predložili načrt za železnico, ki se sedaj imenuje Ferdinandova železnica. Rekel je: "Zakaj je treba železnic, če niti omnibusi, ki prometujejo dvakrat na teden med Dunajem in Brnom, niso polni?"

Tudi iznajda parnikov je bila izsmehovana. Zasmehovalec je bil Lardner. To je bil angleški profesor, ki je znanstveno dokazal, da je lažje priti na mesec, kakor čez ocean z parnikom.

Toda ljudje se niso dolgo smejali, ker že leta 1819, eno leto po tej zasmehovalni izjavi, je prevozil prvi parnik, "Savanah", ocean.

Ko je Benjamin Franklin (nekako leta 1740) iznajdel strelovod, so se iz njega enostavno norčevali.

Murdoch, iznajditelj svetilnega plina na Angleškem, tega sicer ni doživel, pač pa francoski inženir Lebon, ki je hotel v Parizu vpeljati plinovo razsvetljavo. Rekli so mu, da je neumen tepec, ker niti ne ve, da nobena svetilka ne more brez stenja goreti. Kako naj bi potem. plin gorel?

Takrat so učenjakom več verjeli, kakor lastnim očem, ker bi se sicer Parižani lahko sami prepričali, da plin res gori. Kazal je namreč plinovo luč proti vstopnini treh frankov. Njegova pohudba, da bi plin iz dreves, je bila odklonjena. Na dan kronanja (2. dec. 1804) je bil na elzejskih poljih zaboden. Tako je prišlo, da so v Parizu gorele plinove luči šele leta 1818, medtem, ko so imeli tako luč v Birminghamu že 13 let prej.

Danes vsakdo ve, da padajo meteorni kamni z neba. Pred poldrugim stoletjem pa tega niso vedeli niti največji učenjaki, in ko je nekdo pariški akademiji naznanil izvor tega kamenja, so mu rekli, da je osel. Vsakdo vendar ve, da v podnebju ne more biti kamnov, in radi tega tudi ne morejo od tam doli padati! In temu so tako verjeli, da so iz vseh muzejev pometali tako kamene proč, da se ne bi blamirali. Tako se je zgodilo z kameni v Parizu. Padli so leta 1768 v Luce in 1790 v Barbotan ter razstavljeni v Museum d 'historie. Šele, ko je v Normandiji leta 1803 res deževalo meteorne kamenje, se je francoskem fiziku Laigle posrečilo, da je odvrnil akademijo znanosti od njenega zagrizenega prepričanja.

Tudi Edisonova iznajdba o gramofonih je bila izsmehovana. Dne 11. marca 1878 je namreč dr. de Mouzel predložil pariški akademiji prvo Edisonovo iznajdbo. Vspeh je bil nepričakovan. Slavnoznani humanist Bouillaud je razjarjen skočil pred de Mouzela, ter zakričal nad njim! "Zbrana družba se ne pusti varati po kakem glumaču, ki govori s trebuhom!" Nikdo ga ni mogel o nasprotnem prepričati in še pol leta po tem dogodku je zatrjeval, da je popolnoma izključeno, da bi mogel ničvreden stroj oponašati plemeniti človeški glas.

Komično usoda je doletela na Kitajskem brzojav. Nikjer na svetu se ne zvijajo brzojavne napeljave tako čudno, kakor tam. Kadar se namreč napravlja napeljava, se mora strogo na to paziti, da ne pade nikdar senca brzojavnega droga na kak grob, ker bi bili vsled tega potomci umrlega onečaščeni. Radi tega so morali žice napeljati po celi deželi na vse načine zveriženo, ker so grobi skoraj povsod razstreseni.

In kljub vsej previdnosti ne bi bilo mogoče upeljati brzojava na Kitajskem, če ne bi loterija — pomagala. Kitajci so namreč strasti igralci v loterijo in samo radi tega, ker so potom brzojava hitro zvedeli, kako je igra izpadla, se niso tako protivili vpeljavi nove naprave.

Iznajditelja perpetua mobile se po pravici izsmehuje. Da bi kdo iznašel perpetum mobile, je po mojem mnenju nemogoče, ker je vendar naravna postava, da je iz nič vedno nič. In vendar bi se dalo naravne postave na drug način prevarati. In sicer tako:

Kožuhi črnih, lepih mačk so jako cenjeni za izdelovanje razne kožuhovine in njih povprečna cena je en dolar. Treba bi bilo sedaj samo kupiti nekaj zemlje, jo ograditi, nakupiti črne mačke in jih rediti. Zraven tega naj bi se gojile pa tudi miši, ki bi služile mačkam v hrano. Miše bi bilo pa zopet lahko hraniti z mesom pobitih in odrtih mačk. Vse skupaj toraj ne bi onega, ki ima zemljo na razpolago, nič stalo, a prinašalo bi velikanske dobičke. Pomisliti je namreč treba, da se množijo mačke izredno hitro. Tisoč mačk se pomnoži v dveh letih na petindvajset tisoč in v štirih letih nekako na dva milijona. Narava sama skrbi za to, da se mačke in miši množijo in potem drug drugega požrejo. Podjetnik ne bi imel drugega opravka, kakor slačiti mačkam kožuhe in jih prodajati. Tekom časa bi se ta naravna tovarna za kožuhe tako pomnožila, da ne bi bilo treba tudi miši več. Mačke bi bilo vendar tudi lahko hraniti z mesom pobitih mačk. Podjetnik bi deloval toraj z sto odstotki dobička. — Mogoče poskusi kdo naših rojakov s tem. Priporočam se mu za komiš'n, kadar postane milijarder! —

Ekspediciji na severni tečaj navadno ne izsmehujejo, pač pa drzneže po časopisih vse proslavlja. Vendar so se ljudje muzali slovitemu potovalcu Knudsenu, ki je hotel priti še pred Andreeom na severni tečaj s pomočjo polarnih — medvedov, ki bi mu naj vlekli sani. Severni medvedi so močnejši, kakor psi, vlečejo bolje, so hitrejši in tudi za ježo sposobni. Ne samo, da si sami poiščejo hrano, ampak tudi aportirajo morske pse — če so tako dresirani, seveda. Tudi ni kmalu dobiti mehkejšega in gorkejšega ležišča, kakor med dvema medvedoma, ki so razven tega na severnem tečaju doma. In vendar ni hotelo časopisje honorirati Knudsenovih poročil, dasiravno je sklenil z njimi pogodbe. A tema niso bili krivi časopisi in severni medvedi menda tudi ne!

Še ena najnovejša iznajdba je, ki pa ni bila izsmehovana. To je namreč iznajdba, ktero si je dovolil dr. Cook. Niso ga izsmehovali, pač pa so ga slavili kakor kralja, ga obogatili — in vendar je velik iznajditelj, velik — goljuf!..

—o—

Črtica iz življenja političnega agitatorja.

—o—

Eto oseminštirideseto, čudno leto! Nekateri se ga spominjajo s strahom in se v duhu prekriževajo pred pošastjo revolucije, ki je kakor iz spanja vzbujena grozila čez pol Evrope povzdigniti palečo svojo plamenico, nekateri pa je blagoslavljajo ter se vesele odvesa, ki ga je to leto pustilo in pripravijo, da je vcepilo kali bodoče svobode, da nas je vzbudilo, da nam je oči odprlo in smo spregledali sebe in svojo nesrečo in pot, po katerem nam je hoditi.

Ta odsev se je razprostrl tudi čez našo drago Slovenijo. Marsikdo se je zdajci čutil mladega po srci, marsikdo se je nenagloma zavedal, da je Slovenec — žal, samo, da bi kmalu zopet pozabil. Zlasti Ljubljana je bila postala kar hitro narodna, zabavljala nemškutarjem, ustanovila slovensko društvo, v katerem je marsikateri naših, zdaj nemški mislečih rojakov, imajoč še pravo, ljubezni do slovenske domovine vneto srce, navduenšo govoril za "sslavo Slavjanom". Imenovati bi se dali profesorji, ki so nosili kokarde s slovenskimi barvami in bili korifeji med Slovenci, današnji dan pa zaničljivo gledajo slovenstvo; za pesnika vem, ki je med prvimi tačas lezel na slovenski Parnas, njegov sin pa danes ni slovenskega jezika ne zna; ljudi bi lahko naštel, ki so tačas mladeniči v narodni straži navdušeno za Slovenijo kričali, danes pa so ostroobrazni in osornovalni birokrati, ki so pripravni, z devetindevedesetimi ministri devetindevedesetkrat menjavati svoje "prepričanje". Pa "omnia sunt vana" — govori sv. Avgustin.

Z Dunaja, kjer je posebno vrelo, kjer je še pošteni demokrat dr. Fischhof mogel pred množico na dvorišči cesarske palače govoriti za svobodo ne samo nemško ampak vseh avstrijskih narodov, in mu je rokoploskalo občinstvo, še ne tako zelo po kupljivim časopisju izpijeno kabljano in marsikam na Slovensko prišli domoljubi vneti študentje, buditelji narodnega zavestja. — Kakor je bil mlad ves čas, tako je bila tudi politika teh blagovestnikov precej mlada. Prav dobro so sicer spoznali, da se z Nemci in nemškutarji ne morejo vezati, da ti iz nekega instinkta zavirajo vsak razvoj slovanstva; ali prišla jim je bila v glavo misel, kakor danes spoznamo popolnoma napačna, da bi bili Slovanom in zlasti nam Slovencem Italijani dobri zavezniki, kajti Italijani so imeli isto načelo zapisano na zastavi, načelo narodnosti. Ednega teh za zvezo z Lahi vnetega apostola nahajamo v ljubljanskem predmestji v Krakovem, kjer prostim, na pol kmetskim in neizobraženim, pa trdim Slovencem Krakovčanom priporoča idejo svojo. Kako so naši prosti ljudje napačnost te namišljene zveze z Italijani že tačas spoznali in to spoznanje malo predrastično pokazali, naj pove naslednji prizor.

Okoli velike mize v krakovski krčmi sedi kacih dvanajst meščanov krakovskega predmestja. Možje so oblečeni po večini kakor kranjski kmetje, v visokih čevljih do kolen, polosanih irhastih hlačah, s kučmo na glavi. Le nekaj je med njimi, ki imajo suknje, o katerih je dvojiti, ali so bile na novo pri krojaču narejene, ali pa so kupljene tam "za vodo" med starino. Tam vidiš čevljarja z debelo smoleno roko, širocimi pleči in štirioglatim obrazom, suhega krojača, ki so mu prsi proti hrbtu nazaj zlezle, odurno in osorno gledajočega ribiča, ki po Ljubljanici "karpe lovi", zabuhlega in odebelega hišnega posestnika, ki živi ob skromni najemnini svoje hiše in ob solati in špinači, kateri mu na obširnem vrtu gospodinja sadi in potem pred škofovo hišo čepe to zelenjad prodaja. Vsi ti vino pijo in resno in tiho poslušajo mladega človeka, ki na oglu sedi in jim pripoveduje o Slovanih in njihovem številu, o starih svetih pravicah, ki jih imajo Slovenci, o spoštovanji, ki ga ima vsak narod za svoj jezik in ga mora tudi Slovenec imeti itd.

Ta mladenič, imenujemo ga Jerebica, študent dunajske univerze, je visok, tenek človek, po obradku nau poganjajo prve dlačice brade, na majhnem okrožljatem nosu čepe naočniki in zakrivajo male živo oči, ki kakor dve iskre gledajo iz globoko ležečih dulpin pod nizkim čelom, nad katerim so črni dolgi lasje strmo po konci razčesani.

"Tako tedaj stoji zapisano, kakor ta gospod pravi, in od cesarja potrjeno, da smo Slovenci" — pravi robat zarjavel Krakovčan. — "I nu, saj to je prav, če smo, pa bodimo! Saj res ni, da bi na rotovži sedeli sami Nemci, ki ne iztegnejo jezika za nas. Moj stari oče je plačal nekaj grošov štivre, in bil je mir in pokoj. Pa poglejte moje bukvice doma, koliko je počečkanega, kar sem že plačal."

"Samo za davek pobirati so ti hudiči" — kolne čokat čevljar. — "Pet let sem šival gospodom in hlapcem, jaz in moja dva fanta, da je bilo vender kaj zaslužka in sem brez skrbi sedel k maselcu ali pa k poliču, kadar sem škarpe zmetal pod klop. Kar ti tisti mali birič iz kancelije prinese nekov blek, ki pravijo da je potent in pravica. Piši me taka pravica kamor hočeš, če moraš človek deset goldinarjev na leto plačati, puntaj se ali ne puntaj. Kamor bi jih del, če podplatov kupim ali če jih zapijem, odlegli bi kaj. Zdaj se mi pa zdi, da jih v vodo mečem."

"Le počakajte" — šepeta droban možiček — "saj pravijo, da pridejo Ižanci s sekirami davke odpravljat. Ti bodo vse Nemce potolkli."

"Jaz bi jim takoj pomagal, samo potlej zaprtemu biti je sitno," pravi drugi.

"Pa otroke nam na vojsko jemljo, da jih postrele kakor črno živino", jezno momlja debel mož in hiti vleči iz pipe.

Gospod Jerebica, zapazivši- da ti prosti možje iz njegovih govorov ne ločijo Nemcev in nemškutarjev od državnih in vladnih mož in da tako veleizdajsko govore, malo plašno po izbi pogleda. Razven teh mož ni bilo nikogar v hiši. Tudi je bilo oseminštirideseto svobodno leto, lahko se je kaj čez ojnice govorilo. Da štirje starejši Krakovčanje nekaj le molče in ga od strani ogledujejo, tega ne vidi, temveč še z večjim pogumom začne razkladati, da pravo za pravo Nemcev na Kranjskem ni, da so le odpadki, katerih je sram, da so Slovenci in zato vlečejo z Nemci, in da tisti Nemci, kar jih je prišlo v deželo, nimajo pravice gospodariti.

Krakovčani so se počasi navlekli pijače in gospod Jerebica je imel čimdalje vernejše poslušalce. Samo to mu ni bilo po volji, da se niso vsi [illegible] so vedno na "[illegible] najdali in njegove lepe nauke o natja napak razumevali. Ker se je bil že tudi sam malo napil, raslo je od trenutka do trenutka njegovo domoljublje in hotel je lepo priliko porabiti, da bi malo propagando delal za svojo in nekaterih tovarišev idejo: za zvezo Slovencev z Italijani.

"Gospodje!" —začne gospod Jerebica in Krakovčanje zadovoljno prikimajo, da jih kdo z gospodi nagovarja — "gospodje, nas Slovencev ni veliko. Sami ne opravimo nič, temveč moramo iskati pomočnikov. Tacih zaveznikov moramo iskati, ki imajo ravno tiste sovražnike kakor mi, katerim se Nemci vrivajo kakor nam. To so Lahi. V Lombardiji in na Beneškem in v Trstu imajo Lahi nemškutarje za sovražnike. Z Lahi se moramo zavezati in združiti."

"Kaj pravi?" vpraša tam na zadnjem koncu mize mož, ki je Jerebico že prej malo sumljivo ogledoval.

"Z Lahi se bomo bratili?" vpraša drugi in gospoda Jerebico ogleduje s svojim najstrašnejšim očesom. — "Lahi so v Majlonti sina mojega ubili", ki ni živemu človeku nič žalega storil, zdaj pa ta pritepenec pravi, da bi Lahi k nam prišli. Ti, od kod si pa? Kdo si?"

Jerebici jame vroče prihajati. Kakor bi mignil minilo je pijane Krakovčane domoljube in človekoljubje in jeli so ga z očmi premerjati in naštevali italijanske grehe. Zidarski mojster je dejal, da Lahi ves zaslužek prejemljejo, eden je vedno ponavljal, da so mu sina ubili, eden je dejal, da mislijo papeža odstaviti, eden da imajo zmerom nože v žepu, s katerimi trebuhe parajo, eden je zopet hitel praviti, kako so nekemu trnovskemu trgovcu, ki se je vozil iz Trsta, denar pograbili itd.

Gospod Jerebica je spregledal, da tu ne more za svojo misel delati propagande. Ustrašil se je bil malo bitre izpremembe poslušalcev in njihovih hudih, nezaupnih pogledov. Poznal ni niti ednega. Malo od jeze, malo od strahu pred vina polnimi meščani je bil obledel. To se je zdelo Krakovčanom še bolj sumnjivo. Jerebica je hotel svojo reč za silo popraviti, pa popačil si jo je še bolj, ker je napak začel, namreč Lahe opravičevati, da niso tako hudobni. Slovenec je sploh, posebno pa pri vinu, tak, da si ne da vsakemu ugovarjati, sosebno ne, ako je po stanu ali po omiki nad njim in je v njegovi družni pri vinu v veliki manjšini. Tudi trdo slovenskim Krakovčanom ne manjka te zaupnosti v svoj razum in bistrost svoje pameti.

"To je laški špijon!" pravi oni debeli hrust, ki se je bil prvi oglasil zoper gospoda Jerebico. — "Ta ljubljansko mesto ogleduje, da ga bo potlej izdal Lahom, in vso deželo."

"Poglej ga, kako ga barve spremetavajo!" pravi drugi in jezno položi svojo pipo po mizi, da se pepel strese iz nje.

"Jaz nisem Lah"... izpregovori Jerebica.

"Boš lagal, lump!? Zakaj pa imaš črne lase in prav laško brado? Jaz bi ti že pokazal!" vpije eden in vsane od mize.

Ubozemu gospodu Jerebici je bilo malo tesno pri srcu. Kesal se je, da je šel med neznane ljudi za svojo nezrelo idejo agitirati, še bolj kakor se je kesal, bal se je pa za zdrave svoje ude. Zunaj se je bil storil trd mrak, pri mizi so ga pa popolnoma zaseli, tako da ni mogel vstati in pobegniti. Brezupno se je oziral po krakovskih obrazih, da bi koga dobil, ki bi se mu prijazen skazal in ga zagovarjal in mu dopovedati pomagal, da ni Lah, temveč pošten Slovenec iz gorenjske vasi. Vse zastonj! Potomci loveev glasovitega "podkovanega karpa" so bili vina polni in so se držali grozovito resno. Toda poskusiti je hotel, kako bi se nevarnosti odšlo, ter vstal s svojega prostora.

"Ali ga vidiš? Pobegnil bi rad! Lah je," pravi eden in mu zapre pot.

"E, pustite ga, saj ne govori laški," tolaži krčmar, ki je bil edini trezen.

"Samo neče, pa zna! Drži ga!" kriči eden.

Jerebico oblije mrzel pot.

"Udri ga, laškega špijona!"

To so bile zadnje besede, katere je gospod Jerebica v ti družni popolnoma razumel. Kar so nadalje vpili nanj, to je bilo težko ločiti, kajti videl je zastavne mlade in stare može, kako so za mizo zrasli, kako so ga jezno gledali, videl je s strahom in trepetom, kako so se nekatere krakovske pesti vzdignile, čutil, čutil kako jih je palo več po njegovi nedolžni glavi, kako so mu odleteli naočniki in naposled, kako so ga nekateri popali za roke, za podpazduho, za noge in tako dalje, in dalje, da je ležal zunaj precej daleč od veže v zeleni travi pod milim nebom, pokvečenimi udi, pobitim srcem in s potrtim navdušenjem za idejo svojo.

In ko se je gospod Jerebica počasi na svoje noge postavljal in klel iz globočine duše svoje, klel ves svet in samega sebe, sijala je z neba bistra polna luna na gospoda Jerebico. In čeravno gospod Jerebica ni bil tačas še poet, in menda še dandanes ni, pove ti sam, če ga vprašaš, da je tačas pogledal proti nebesom, zaškripal z zobmi in v trenutku, ko ga je bilo popustilo vse pravo in sentimentalno domoljubje, govoril razsrjen: "Nikdar več ne bom šel agitirat, če ne bom vedel komu in zakaj."

Vender gospod Jerebica ni popolnoma besede držal. Res je postal c. kr. pokoren uradnik, popustil je delo za narod, toda agitiral je in zabavljal natihoma še vedno, kjer se je dalo — brez skrbi. Svojo idejo zvezo z Lahi je dolgo nosil. Šele letos, kakor slišimo, popustil jo je popolnoma, ko je čul, da so lahi v Trstu tako strastno hudobni nasproti Slovencem ter je obupal in zdaj nam je pričakovati, kam in kako se obrne. Do letos krakovskega imena ni mogel slišati, da bi ne bil umolknil Stoprav poslednji čas so mu dobri prijatelji dopovedali, da so Krakovčanje današnjega dne vse drugi in drugačni možje kakor so bili leta oseminštirideset.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom v St. Louis, Mo., in okolici priporočamo našega zastopnika Mr. FRANK SKOK-A, 2838 Lyon St., St. Louis, Mo., kteri je pooblaščen pobirati naročnino za Glas Naroda, knjige in oglase. Upravništvo "Glasa Naroda".

Zdravju najprimernejša pijača je

LEISY PIVO

ktero je varjeno iz najboljšega importiranega češkega hmela. Radi tega naj nikdo ne zamudi poskusiti ga v svojo lastno korist, kakor tudi v korist svoje družine, svojih prijateljev in drugih.

Leisy pivo je najbolj priljubljeno ter se dobi v vseh boljših gostilnah. Vse podrobnosti zveste pri Geo. Travnikar-ju 6102 St. Clair Ave. kteri Vam drage volje vse pojasni.

THE ISAAC LEISY BREWING COMPANY
CLEVELAND, O.

Josip Russ,
THOMAS, W. VA.
trgovina
z mešanim blagom, Saloon in Grocerija.

Pri meni vsakdo dobi kar želi in to po najnižji ceni. Pridite in prepričali se bodete.

Notary Public. Izvršujem točno in pravilno vsa v notarski posel spadajoča dela. SVOJI K SVOJIM!

Gosp. Jos. Russ je naš zastopnik za vse posle in ga rojakom toplo priporočamo! — "GLAS NARODA".

Avstro-Amerikanska črta
[preje bratje Cosulich]
Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

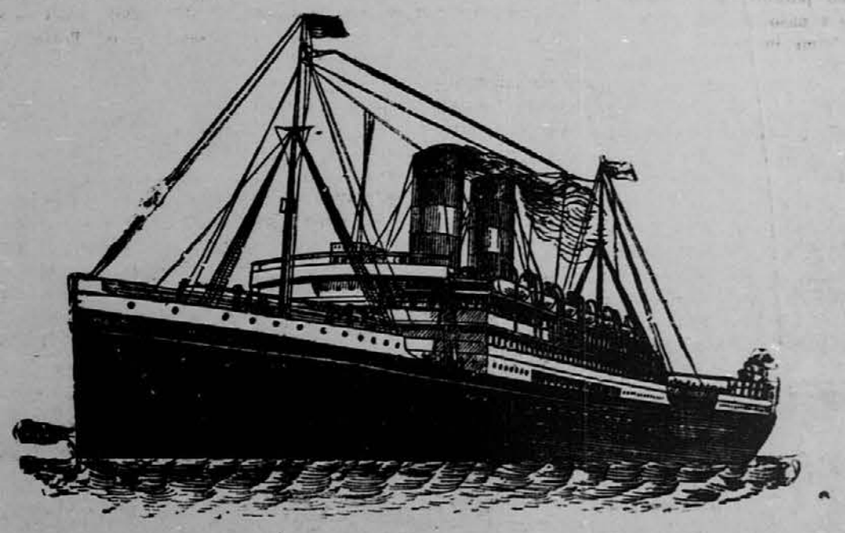

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:
ALICE, LAURA, MARTHA WASHINGTON
ARGENTINA.
V mesecih maju in junija se bosta zgoraj navedenemu brodovju pridružila še dva druga nova potniška parnika.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so sledeče:

TRSTA	$38.00
LJUBLJANE	38.60
REKE	38.60
ZAGREBA	39.25
KARLOVCA	39.25

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE	$50.00, 55.00 i 60.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York

Marije Terezije.

—o—

Ob petih zjutraj je odkorakal lovski bataljon iz spečega Pribrana. Solnce je razgnalo nekoliko rdečih oblačkov in je začelo veselo pripekati. Kakor včeraj in predvčerajšnjim.

Stotnik Kriehuber je jezdil pred bataljonom in kašljal svoj jutranji kašelj. "Tisoč strel," je mrmral pri sebi, toda vendar tako glasno, da ga je poročnik, ki je korakal na čelu prve stotnije, zamogel slišati, "ravno danes mi da stari poveljstvo! Seveda, kakor je njega cesarska visokost, feldmaršal Albrecht in korni poveljnik Beck prisoten, tedaj je Kriehuber dober! filozof, ne?" se je obrnil sedaj naravnost k častniku.

"Filozof" se je uslužno nasmehnil.

"Stari je danes med sodniki. Ta rad govori pred cesarsko visokostjo in načelnikom generalnega štaba, kaj ne? In meni, to se zna, je naložil najhujše, poveljništvo prapora. V takem težavnem trenutku."

"On pozna svoje ljudi," je izgovoril filozof svojo stereotipno dnevno sentenco. Poznal je svojega stotnika. Kriehuber je sedel včeraj pozno v noč z adjutantom generalovim v gostilni, si dal podrobno razložiti, kam se bode jutri maširalo in kaj bode naloga bataljona, vprašal je adjutanta, kako se mora vse to izpeljati, ogledal si je zemljevid, vse to je častnik vedel, in vedel je tudi, kaj hoče stotnik doseči s svojim lamentiranjem: namreč priznanje vsaj pri podrejenem mu častniku. In filozof mu je izkazoval svoje priznanje vsaki dan in Krieghuber je tudi vsaki dan naglaševal svojo odgovorno nalogo.

Solnce je žgalo. Vojaki so veselo govorili. Moder oblak tabačnega dima se je vlekel nad dolgo vrsto bataljona in se mešal z dvigajočim se cestnim prahom.

Poročnik je mislil na svojo ljubico in na svoje pesmi, kajti bil je pesnik. In ker je znal nekoliko glavnih letnic iz zgodovine. in poznal malo Napoleonove vojske, so ga imenovali filozofa. Najbrže so mislili, da se ta pojem krije s takim znanstvom.

Solnce je žgalo.

Nekje na razpotju sta stala dva jezdeca. Podpolkovnik, poveljnik bataljona, ki je bil danes v "razsodišču" in brigadir konjenikov, nenaravno debel general z obličjem, spominjajočim na kako dobrodušno sovo.

Bataljon se je ustavil. Podpolkovnik je poklical "gospode" k sebi. Govoril je o cesarski visokosti, o feldmaršalu, o načelniku generalnega štaba, o časti lovskega bataljona, o o "skupnem zbiranju" itd. Potem je pozval stotnika Kriehubra, da bi dobro provedel današnjo nalogo in razdelili uloge.

Kriehuber je odprl kuverto, vzel iz nje slavnostno pol pole politografiranega papirja in čital, da je Pribran v oblasti neprijateljske divizije in da ta pošlje proti nam eno brigado, da bo stal naš lovski bataljon na levem krilu, in da tvori obrambo tega krila prva stotnija pod poveljem častnika Machana, ki mora zasesti kako višavo (poročnik Machan, filozof, si je podértal nekaj na svojem zemljevidu), v ostalem, da sodi on po terenu, da bo sovražnik skušal prodreti sredino ali pa desno krilo in da bo radi tega bataljon komaj prišel v ogenj. To poročilo je samo za sedaj, oficijelno razpravo slišimo za pol ure na zbirališču brigade iz ust samega gospoda generala...

Machan se je vrnil k stotniji:

"Fantje, vidite tamle tistega starega generala? To je konjenik, in ko pojdete mimo njega,, mu pokažite kako znajo korakati lovci. Oster tempo, z nogo se jedva dotikajte zemlje..."

Batalijon se je zganil. Vojaki so sekali z nogami, da je bilo kaj. In dobrodušna sova se je vzdignila v sedlu in rekla glasno podpolkovniku:

"Ti, Šmid, tvoji lovci gredo, da je veselje! Škoda, da niso pri kavaleriji!"

Kriehuber je kot blazen pognal svojega konja. Prijahal je k Machanu. "No, filozof, ste slišali, kako se je izrazil o vas? In ste videli kako je stari samoljubno kvitiral ta poklon? Je pač tako, mi se trudimo in stari dobiva priznanja..."

Na zbirališču brigade je bilo že živo. Dva polka pehote sta bila tukaj, nekoliko prodajalcev s klobasami, kruhom, pivom, žganjem in smodkami. Ženske s košarami so hodile med vojaki in prodajale razne pijače. Krivonogi peki so vlekli svoje velike koše s svežim, še toplim pecivom od skupine do skupine. Trušč, smeh, dim od cigar in pip, premikanje temnomodrih postav, med katere so se pomešale še sive uniforme lovcev.

"Gospodje" so se zbrali okoli generala, mehega, nervoznega patrona, katerega ja cela brigada imenovala vrtavka. "Sovražnik je zavzel Pribram in poslal jedno brigado — — itd.", je razlagal general s počasnim glasom in sekal daljše besede po zlogih in na koncu je opozoril vse na prisotnost cesarske visokosti, fedmaršala nadvojvode Albrechta, kakor tudi načelnika generalnega štaba, baron Becka.

Zazvenela je trobka. Pipe so se ugasile, cigarete vrgle v stran, vojaki so prijeli za puške in se postavili v red. Brigada se je razšla na svoja mesta.

Čez grude zoranih polj je korakal poročnik Machan in za njim njegova stotnija k naznačeni skalnati višini.

"Fantje, potolažite se, tam bo mir, tam se vležete, in ne bode treba danes pušk niti očistiti, ker ne bode priložnosti izstreliti nijedne patrone."

Fantje so korakali čvrsto. Prišli so na skalo, se vlegli v redko travo, izvlekli pipice in zapalili ostanke cigaret.

Solnce je že peklensko žgalo. In nikjer nobene sence in zemlja razpaljena kot peč.

"Lepa pozicija," je mrmral Machan. "V jedni uri se tu spečemo kot angleški beefsteack."

"Gospod častnik, tam pred nami kakih deset minut hoda je gozdiček", se je oglasil trobentač, kateremu je pot curil s čela. Bil je to priznano najneumnejši fant cele stotnije.

"Moči", se je zadrl Machan.

"Tam je gaj, krasen gaj", je omenil drugi lovec.

"Strela, tam je najbrž senca", je govoril tretji.

"In nima gospod stotnik na zemljevidu, da je tam gozdiček?" je povpraševal nekdo naivno.

"Osel, na takih zemljevidih ne more biti vsega. Tvojega posestva tudi ni narisanega!"

"On ima posestvo v Nemaničih."

"O ne, v vasi Radbigaimel!"

Filozof Machan je topo poslušal to pregovarjanje. Bilo mu je toplo. Gledal je na gozdiček. Krasen gozdič. Kaka štiri stara drevesa, debelejša kot človeško telo. In trava, kakšna travica! Svetila se je do sem. V ostalem: vse se odigra v sredini, Kriehuber se je gotovo dobro informiral včeraj pri adjutantu. mogoče, da sploh ne bo imel nobenega dela...

"Na noge!" je zapovedal. In s pomenljivim korakom je stopal z visočine in je pomeril proti gozdiču.

Hlad... nebeški hlad...

"Fantje — za drevesa! Da mi je vsakdo skrit!"

Lovci so se skrili. Zdelo se jim je dobro. Toda ne dolgo. Topot konja.

"Gospod častnik Machan! Toda gospod poročnik!" je vpil vzadaj stotnik Kriehuber. "Kam ste zlezli, nesrečnež? Ali niste slišali? Zaprejo vas, zaprejo, k raportu vas povedejo", in Kriehuber je bil rdeč kot rak.

V tem je padel od nasprotne strani strel — sovražnik.

"Vrag vas vzemi, snejte, kar ste si nadrobili. Jaz vas ne bodem branil.

Zaklel je še nekaj in odjezdil je proč.

"Streljajte!" je velel Machan.

Stotnijaje dala salvo. Bila je mogočna, neobičajna, in se je ponovila nekolikokrat. Vrhovi dreves so se zgenili in zašumeli, kot da bi hoteli pokazati svojo nevoljo.

Skala, ki bi imela biti postojanka stotnije, je izbruhnila tri ali štiri salve.

"Streljajte!" je velel filozof znova.

In druga salva, strašna, bučna in ponavljajoča se...

"Pozor, streljajte po malem jeden za drugim!"

Peklenski trušč! Pri Kraljevem Gradcu, v tej najtužnejši bitki, ni menda bilo večjega grmenja.

Presenečeni sovrag se je polagoma umikal.

Toda ne dolgo. Njegove vrste so se pomnožile, zgostile in korakale naprej. Machar je mirno gledal bliskanje strelov, migotanje sabelj in je cenil po številu poročnikov sovražnikovo premoč. Hitro je imel proti sebi nekoliko praporov.

Toda strašno streljanje njegove stotnije je sovražnike konsterniralo. Njegove vrste so se množile in množile, toda niso se za korak premaknile naprej.

Dva jezdeca sta prihajala od zadaj do gozdiča.

Nadvojvoda Albrecht z adjutantom.

"Kedo poveljuje tukaj?" je vprašal maršal z visokim skoro piskajočim glasom.

"Cesarska visokost, poročnik Machan šestega lovskega bataljona I. kompanija, se predstavlja kar najponižneje."

"Dobro. Ne ganite se od tod, poročnik!"

Odhajali so.

Bitka je grmela dalje.

Dva nova jezdeca. Baron Beck z adjutantom.

"Kedo poveljuje tukaj?"

Machan se je predstavil.

"Branite to pozicijo, gospod poročnik, in prosite za ojačenje."

Machan je poslal trobentača k Kriehuberju. (Trobentač se je zablodil in se vrnil na večer v Pribram).

Bitka je trajala dalje. Odmevalo je strašno. Gozdič je šumel in nastal je prijeten veter. Sovražnik nasproti je narastel v velikansko množico, toda šel ni naprej.

In Machan je zagledal nekaj strašnega. Razočaranje in zmešnjava tam nasproti. Trobentaje povelja. Vrste so se obračale in streljale nazaj.

"Aha, naši so jim prišli za hrbet", si ji mislil Machan. "Fantje zadnje patrone v puške in streljajte kolikor morete."

Dvajset bruhajočih topov bi ne moglo napraviti večjega trušča...

Naglo trobentanje. — Boj je bil končan.

V gozdič je priletel Krirehuber ves zaposel. Skočil je s konja in objel Machana. "Filozof, filozof!" je izbruhnil iz sebe. In dolgo ni rekel ničesar.

Potem je vzel iz žepa smodko. "To je specijaliteta, vzemite. In veste, da smo dobili? In veste, da bi dobila obadva v vojnem času veliki red Marije Terezije? Ma-ri-je Tere-zi-je!"

Machan mu je poročal o obiskih Albrechta in Becka.

"Vidite, kako sem srečen! Prokleti fant. vi še napravite karijero! Midva, da, filozof, midva oba! Marijo Terezijo bi imela v resnici — ta sreča, filozof, ta sreča! Napišite o tem pesem."

In razlagal je: Sovražnik je skoncentriral svoje sile proti gozdiču, ker je mislil zaradi močnega streljanja, da je posadka neobičajno velika naši so potem potisnili oslabelo levo krilo nazaj, premagali centrum in prišli so sovražniku za hrbet.

Pri povratku je prijahal suhi general k Kriehuberju. Podavaje mu roko, se mu je zahvalil nenavadno toplo. In posebno za to, ker sta cecarska visokost in baron Beck bila priča tej mojsterski strategični potezi V resnem slučaju prinese takšen čin red Marije Terezije...

Popoldne je pozval Kriehuber svojega poročnika v vinarno. Naročil mu je klobasico in osminko vina, na kar so vsi, ki so poznali skopega Kriehubra, kar ostrmeli. In na dolgo in široko je razkladal svojo dispozicijo, da bi razjasnil, da je moral samovoljno ravnati proti strogemu povelju, ker je vedel, da samo s tem povzroči nenadni preobrat celega boja. in kako je sam feldmaršal nadvojvoda prijahal k njemu in rekel: "Dobro je tako"; in kako mu je baron Beck dejal: "Ostanite tukaj in ojačite posadko gozdička". — — Sicer pa, da je tudi njegov častnik, Machan, zlata vreden človek, kateri zna dobro izvršiti ukaz. Oba bi imela Marijo Terezijo, če bi bila vojna.

—o—

Za kratek čas.

—o—

Dobrodušen človek.

Pri igranju na karte v kavarni je nek soigralec igral tako slabo, da je večkrat celo igro "zafušal." Ko je enkrat zopet slabo izigral, mu je priložil njegov kibic tako velikansko zaušnico, da je s stola padel. Ko je prišel nekoliko k sebi, je vstal in nahrulil kibica, tresoč se jeze: "Kaj pa naj bi izigral?"

Natančno.

"Zdravnik dr. Bogati mora biti jako skop človek?"

"Da — s tem se v denarnih zadevah ni šaliti; svojemu zetu je odtrgal deset dolarjev pri doti, ker ga je poprosil za roko njegove hčere v času, ko je imel bolniške ure!"

Nesporazumljenje.

Gospica Hijacinta Kalipsa — to je bil njen psevdonim — je bila pesnica! Opevala je srčne bolesti, ljubezen, bledo luno, žametaste brke in nočno pasje lajanje na vasi, da si je utešila svojo nežno, deviško dušo. Skratka, bila je pesnica, popolna pesnica.

Nekega lepega dne — bila je vedra, rumena jesen — odpravila se je mlada pesnica v samoten gozdič, da si zbere v prosti naravi lepih mislij in čuvstev. Tih vetrič je vel od vsele strani in od daleč se je čulo harmonično čvrčanje murenčkov ter igranje gosli nekje iz nekega vinograda.

Katerega se ne bi v takih trenutkih polastilo sladko, nežno čuvstvo, ljubezen do lepe narave itd. Tudi gospici Hijacinti se ni godilo drugače. Toda melanholična, sila melanholična je postala, in takoj ji je prišla v glavico lepa snov za krasno pesem.

— "Ah, to bode pesem!" so šepetale njene nežne ustne! "Toda takoj sedaj, ko jo imam še v glavi, si jo moram zabilježiti!"

Toda na svojo veliko nepriliko je gospica Hijacinta opazila, da nima nič papirja seboj.

"To je škoda — to je zguba za človeštvo," je šepetala.

Ravno v tem času pa se je prikazal med gostim grmovjem človek in gospica Hijacinta se je takoj odločila, da ga prosi za košček papirja.

— "Oprostite prijatelj, ali imate mogoče košček papirja?" ga je nežno zaprosila.

— "Naj oprostijo frajlica," ji odgovori, "nimam ga niti listič — jaz sam sem rabil listje." — —

VINO IN ŽGANJE.

Sedaj je čas, da se naročite!

Specijalna cena za poslednjih 30 dnij.

Rudeče vino 1 sod (barrel) $18.00.
Belo vino 1 sod (barrel) $25.00.
Tropinovec $2.50 galon.
Na zahtevo pošljem vzorec.

A. W. Emerih,
Collinwood, Ohio.

NAZNANILO.

Slovensko katoliško podporno društvo SV. JOŽEFA št. 12 J. S. K. J. za Pitsburg, Alagheny, Pa., in okolico ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvenikom se naznanja, da bi se istih v polnem številu udeleževali ter redno donašali svoje mesečne pripevke. Nekteri udje, ki se radi oddaljenosti ali dela ne morejo sej udeležiti, naj svojo mesečnino na nekterega izmed izvršujočih uradnikov pod spodaj navedenim naslovom dopošiljajo.

Pri redni društveni seji dne 13. dec. 1908 izvoljeni so bili sledeči uradniki za leto 1909:

Predsednik Frank Krese, 5106 Natrona Alley, Pittsburg.

Podpredsednik: Vincenc Volk, 28 Tell St., Allegheny.

I. tajnik: Josip Muška, 105 Spring Garden Ave., Allegheny.

II. tajnik: Nik. Povše, 34 Garden St., Troy Hill, Allegheny.

Blagajnik: Ivan Arch, 79 High St., Allegheny.

Zastopnik: Ferdinand Volk, 122 42nd St., Pittsburg.

Zastavonoša: Fran Golob.

Odbor:

Fran Kocilja, 843 Blozsom Alley, Allegheny.

Ivan Kašček, 843 Blozsom Alley, Allegheny.

Ivan Mestnak, 849 Perry St., Allegheny.

Fran Strniša, 101 Villa St., Allegheny.

Alojzij Butkovič, 812 Green St., Allegheny.

Ivan Simončič, 509 Gerst Alley, Allegheny.

POZOR rojaki!

Kdor kupuje uro ali drugo zlatnino, naj piše po lepo slikani slovenski cenik. Cene so zelo nizke, oziraje se na blago. Mi pošiljamo božična in novoletna darila direktno v stari kraj in jamčimo za sprejem. Pišite danes po cenik.

DERGANCE, WIDETICH & CO.,
622 Arapahoe St., Denver, Colorado

POZOR ROJAKI!

Novoiznajdena, garantirana, zdrava Alpen Tinktura za piešaste in golobradce od katerega v 6 tednih lepi, gosti lasje, brki in brada popolnoma zrastejo. Reumatizem in trganje v rokah, nogah in križu, kakor potne noge, kurje očesa, bradavice in ozebline, vse te bolezni se popolnoma odstranijo. Da je to resnica se jamči $500. Pišite takoj po cenik, katerega Vam pošljem zastonj!

JAKOB VAHCIC,
P. O. Box 69, CLEVELAND, O.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd Str., Cleveland, O

NARAVNA
KALIFORNIJSKA VINA
NA PRODAJ.

Dobro črno vino po 50 do 60 ct. galon s posodo vred.
Dobro belo vino od 60 do 70 ct. galon s posodo vred.
Izvrstna tropovica od $2.50 do $3 galon s posodo vred.
Manj nego 10 galon naj nihče ne naroča, ker manje količine ne morem razpošiljati. Zajedno z naročilom naj gg. naročniki dopošiljejo denar, ozroma Money Order.
Spoštovanjem

Nik. Radovich,
894 Vermont St., San Francisco, Cal

Cenik knjig,

katere se dobe v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N.Y

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA v platno vezano 75¢. broširana 60¢.
JEZUS IN MARIJA, vezano v slonokost $1.50, fino vezano v usnje $1.20, vezano v platno 50¢.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonokost $1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50¢.
OTROŠKA POBOŽNOST 40¢
POBOŽNI KRISTJAN 60¢
RAJSKI GLASOVI, 40¢.
SRCE JEZUSOVO, vez. 60¢.
SKRBI ZA DUŠO v usnje vez. $1.20.
SV. ROŽNI VENEC, vez. $1.00.
Sv. URA v usnje vezano $1.20.
VRTEC NEBEŠKI, platno 70¢, slonokost imit. $1.50.

UČNE KNJIGE.

ABECEDNIK SLOVENSKI, 20¢.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
BLEIWEIS KUHARICA, fino vezano $1.80.
ČETRTO BERILO, 40¢.
GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan $1.25.
HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50¢.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5¢.
PODUK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.
ROČNI SLOVENSKO — NEMŠKI SLOVAR 40¢.
ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI SLOVAR, 30¢.
SLOVAR SLOVENSKO — NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan $3.00.
SLOVAR NEMŠKO — SLOVENSKI Janežič-Bartel nova izdaja fino vezan $3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SPISOVNIK LJUBAVNIH IN ŽENITOVANJSKIH PISEM, 35¢
VOŠČILNI LISTI, 20¢.
ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ANDREJ HOFER, 20¢.
AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90¢, nevez. 70¢.
AVSTRIJSKA EKSPEDICIJA, 20¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BOŽIČNI DAROVI. 15¢.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
BURSKA VOJSKA, 30¢.
BOJTEK V DREVO VPREŽEN VITEZ, 10¢.
CAR IN TESAR, 20¢.
ČRNI JURIJ, 82 zvezkov $5.50.
CERKVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BOROGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
DAMA S KAMELJAMI $1.00.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU, 50¢.
DOMA IN NA TUJEM, 20¢.
DVE POVESTI 20¢
ELIZABETA, 30¢.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
EVSTAHIJA, 15¢
FABIOLA, 60¢.
GENERAL LAUDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oče železnic, 40¢.
GOZDOVNIK, 2 zvezka skupaj 70¢.
GOČEVSKI KATEHIZEM, 20¢.
GRIZELDA, 10¢
GROFICA BERAČICA 100 zv. $6.50.
GROF RADECKI, 20¢
GROF MONTE CHRISTO, 2 knjige fino vezane $4.50.
HEDVIGA, BANDITOVA NEVESTA, 20¢
HIRLANDA, 20¢
HUBALD PRIPOVEDKE 20¢
IVAN RESNICOLJUB, 20¢
IZANAMI, mala Japonka, 20¢
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢
IZGUBLJENA SREČA, 20¢
IZIDOR, pobožni kmet, 20¢
ILET V CARIGRAD, 40¢
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢
JAROMIL, 20¢
JURČIČEVI SPISI, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek $1.00.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢
KOSI ZLATE JAGODE, 50¢
KRVAVA NOČ V LJUBLJANI 40¢.
KRVNA OSVETA, 15¢
KRIŠTOF KOLUMB 20¢
KRALJICA DRAGA 20¢
LAŽNIVI KLUKEC, 20¢
MAKSIMILJAN I., cesar mehikanski, 20¢
MALA PESMARICA, 30¢
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj $2.25.
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARIJA, HČI POLKOVA, 20¢
MARJETICA, 50¢
MATERINA ŽRTEV, 50¢
MATI BOŽJA Z BLEDA, 10¢
MIKLOVA ZALA, 40¢
MIR BOŽJI, $1.00.
MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20¢
MLADI SAMOTAR, 15¢
MLINARJEV JANEZ, 40¢
MONTE CHRISTO, svetovna knjižica, 2 knjigi fino vez. skupaj $4.50.
MRTVI GOSTAČ, 20¢
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vez. $2.00.
NA INDIJSKIH OTOCIH, 25¢
NAJDENČEK, 20¢
NA PRERIJI, 20¢
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zvezki, vez. vsak po 60¢
NARODNE PRIPOVEDKE, 3 zvezki, vsak po 20¢
NASELJENCI, 20¢
NASELNIKOVA HČI, 20¢
NAŠ DOM 3 zveski vsaki 20¢
NA VALOVIH JUŽNEGA MORJA, 15¢
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢
NEZGODA NA PADAVANU, 20¢
NIKOLAJ ZRINJSKI, 20¢
OB TIHIH VEČERDI, $1.50.
OB ZORI, 70¢
ODKRITJE AMERIKE, vezano $1.00
PARIŠKI ZLATAR, 25¢.
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA, $1.00
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢
POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
PRAVLJICE (Majar,) 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI VRBOVČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PRIPOVEDKE, 3 zvezki po 20¢
PRST BOŽJI, 15¢
POD TURŠKIM JARMOM, 20¢
REPOŠTEV, 20¢
RIBIČEV SIN 15¢
RINALDO RINALDINI, 30¢
ROBINSON, broširan, 60¢.
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki $2.50.
ROKOVNAČI, narodna igra 40¢
SANJSKA KNJIGA, velika 30¢.
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORIČ, življenjepis 50¢
SITA, mala Hindostanka, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 3 zvezki po 20¢
SPILLMANNOVE POVESTI 18 zv.
1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron krščanski deček 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskega roparja 15¢
6. „ Arumugan sin indijanskega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 25¢
8. „ Tri indijanske povesti 25¢
9. „ Kraljičin nečak 25¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rdeča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 25¢
13. „ Bog in zmaga 25¢
14. „ Prisega huronskega glavarja 25¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 25¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢

SPISJE, 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢.
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRELEC 20¢
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢
SV. GENOVEFA, 20¢
SV. NOTBURGA, 20¢.
SREČOLOVEC, 20¢
SVETA NOČ, 15¢
ŠALJIVI JAKA, 2 zv., vsak po 20¢
Šaljivi SLOVENEC, 75¢
STOLETNA PRATIKA, 70¢.
TEGETHOF, slavni admiral, 20¢
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TIUNG LING, 20¢
TISOČ IN ENA NOČ, 51 zvezkov $6.50.
TRIJE MUŠKETIRJI, svetovna knjižica broširana $2.30, fino vezana $3.00.
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢
VOHUN, 80¢
VRTOMIROV PRSTAN, 20¢
V ZARJI MLADOSTI, 20¢
WINNETOU, rdeči gentleman, tri zvezki, $1.00.
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50¢
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, $1.25.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢
Z OGNJEM IN MEČEM, $2.50.
ŽENINOVA SKRIVNOST, 20¢
ŽIVLJENJE sv. ELIZABETE 50¢

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DRŽAV, 25¢

RAZGLEDNICE.

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cvetlicami, in humoristične kakor tudi božične in velikonočne po 3¢, ducat 30¢.
Razne svete podobe, komad 5¢, ducat 33¢.
Ave Marija, 10¢.
Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢.

OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakazniei ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh teh cenah že vštetа.

POZOR, ROJAKI!

Kadar vam poteče zavarovalnina na vašej hiši ali posestvu, obrnite se na Franka Gouže, edinega slovenskega zanesljivega zavarovalnega agenta v Chisholmu, Minn., in okolici. Zastopam najboljše zavarovalne družbe v Zjedinjenih državah. Pošiljam tudi denar v staro domovino varno in zanesljivo po Frank Sakserju in izdelujem vsa v notarski posel spadajoča dela.

Za obilen obisk se vam priporoča
Frank Gouže,
urad nad Bartolovo prodajalno,
Chisholm, Minn.

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ni upravništvo ni uredništvo.

Compagnie Generale Transatlantique.

[Francoska parobrodna družba.]

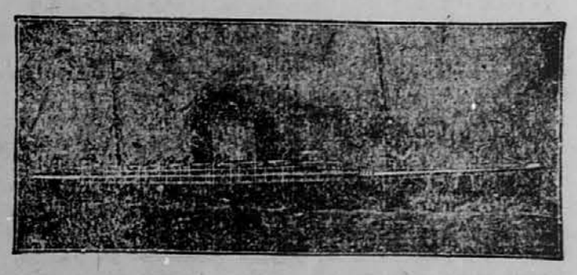

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Poštni parniki so:

"La Provence" na dva vijaka	14,200 ton,	30,000 konjskih moči	
"La Savoie" " " "	12,000 "	25,000 "	"
"La Lorraine" " " "	12,000 "	25,000 "	"
"La Touraine" " " "	10,000 "	12,000 "	"
"La Bretagne"	8,000 "	9,000 "	"
"La Gascogne"	8,000 "	9,000 "	"

Glavna agencija: 19 STATE ST., NEW YORK
corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri dopoludne iz pristanišča štev. 42 North River, ob Morton St., N. Y.:

*LA LORRAINE	20. jan. 1910.	*LA TOURAINE	24. febr. 1910.
*LA TOURAINE	27. jan. 1910.	La Bretagne	3. marca 1910.
La Bretagne*	3. febr. 1910.	*LA LORRAINE	10. marca 1910.
*LA SAVOIE	10. febr. 1910.	*LA PROVENCE	17. marca 1910.
*LA PROVENCE	17. febr. 1910.	*LA TOURAINE	24. marca 1910.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

M. W. Kozminski, generalni agent za zapad,
71 Dearborn St., Chicago, Ill.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, III. porotnik, Box 85, Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet, Ill.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

CARNEGIE TRUST COMPANY.
115 Broadway, New York.
Glavnica in prebitek..... $2.500.000.00
Depozitarna za državo in za mesto New York.
URADNIKI:
J. B. REICHMANN, President.
JAMES ROSS CURRAN, Vice-President. ROBERT L. SMITH, Vice-President. STANTON C. DICKINSON, Treasurer. ROBERT B. MOORHEAD, Secretary. JOHN J. DICKINSON, JR. Ass'nt. Treas., ALBERT E. CHANDLER, Ass't Sec'y., LAWRENCE A. RAMAGE, Trust Officer CHARLES E. HAMMETT, Ass't., Tr., LEVESTER G. BALL, Auditor, CHAS. M. SCISM, Ass't. Auditor, PHILIP J. ROSY, JR., Cashier.
Določena depozitarna za New York Cotton Exchange, New York Produce Exchange in New York Coffee Exchange.
Zastopnik državne blagajne za državo Tennessee.
Carnegie varnostne shrambice pod bančnimi prostori.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Vlom na sveti večer. V veliki Dolini p. Jesenice ob Savi je na sveti večer med mašo vlomil tat v hišo, kjer je poštna nabiralnica in kjer je slutil nekaj denarja, ker je isti dan dobila posestnica vrnjeno posojilo. Denarja ni mogel dobiti, dasi je vse preobrnil — zadovoljiti se je moral zato s 5 kronami, poticami, mesom, sekiro in krožnikom. Ob hrvaški meji, kjer je polno tihotapcev, bi vendar moralo biti več orožnikov, da bi črne in tudi bele tatinske cigane polovili.

Aretovana je bila brezposelna natakarica Marija Cvirnova, ker je svojemu bivšemu gospodarju Petru Stepicu v Ljubljani poneverila 72 K denarja ter je napravila še par manjših goljufovih dolgov. Oddali so jo sodišču.

Izredna toplota o božiču. Tako toplega vremena o božiču, kakor je bilo letos v Ljubljani, se ne spominjajo najstarejši ljudje. Tudi ob morju je vladala te dni izredna toplota. Tako so imeli v Splitu na božični dan 25 stopinj toplote.

Pobegnil je neki ljubljanski rodbini 15letni deček ter je vzel sabo večjo svoto denarja.

PRIMORSKE NOVICE.

Nov letalni stroj je baje iznašel inženir Živic v Trstu. Pred dnevi je govoril o svoji iznajdbi v nekem javnem predavanju. Po njegovem zatrdilu bi bil stroj zelo enostaven in ne porabi niti tretjine toliko moči, da se dvigne v zrak, kot dosedanji sestavi. Stroj bi se mogel dvigniti navpično v zrak in obstati mirno v vsaki višini, ne da bi padel nazaj na zemljo. Iznajditelj vsled pomanjkanja sredstev ni izdelal doslej nobenega večjega modela, vendar je pastil patentirati svojo iznajdbo.

Samomor v vlaku. Dne 27. dec. se je v vlaku ustrelil med Gorico in Štanjelom, krojaški poslovodja Herman Kersche, rodom iz Ptuja. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico na Jesenicah. Vzrok samomora je neznan.

Hišne preiskave v Trstu. Poroča se iz Trsta, da je policija izvršila več hišnih preiskav pri osumljencih kaznivih dejanj in motenja javnega reda. Zaprli so trgovca Marcella Devaul zaradi listin, ki so jih našli pri njem. Vršile so se preiskave proti trgovcu Ruggero Bernardino, v vseh njegovih prostorih in v stanovanju, kjer so zaplenili nekaj časopisov in fotografij. Hišne preiskave so bile tudi v društvenih prostorih Assoziazione Giovanile in pri zasebnem uradniku Ferluga. Zadnji dve ste bili brez uspeha.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Uboj. Iz Podgorja se piše: Nedavno sta pri Ževartovi bajti v Velenji soseda, oče in sin Juvan, polagala cevi za studenec. Po končanem delu je gospodar Anton Balant dal za "likof" žganja, ki so ga skupaj pili, naposled pa se sprli in stepli. Balant je bil tako obdelan v tem pretepu, da je nezavesten obležal pod milim nebom. Dobil je sicer kmalu zdravniško pomoč iz Velenja in Slov. Gradca, prišel je tudi še k zavesti, da se je mogel prevideti s sv. zakramenti, pa telesne poškodbe so bili tako hude, da je moral mladi mož teden pozneje, dne 23. dec. umreti in zapustiti ženo in troje malih otrok.

Prevarjen uzmovič. Ko se je dne 27. dec. zjutraj z Dunaja proti Mariboru peljal ruski zasebnik Gottmann s svojo ženo, s katero sta namenjena v Rim in je v vlaku zaspal, mu je med tem časom neki uzmovič prerezal suknjič in iz žepa vzel zavitek, v katerem je Gotman imel svoj potni list in vozni list ter nato izstopil in izginil s "plenom", o katerem je mislil, da so sami bankovci. Ko je tat zavitek pozneje odprl, je moral kaj debelo pogledati, ker so se bili bankovci izpremenili v potne izkaze.

HRVATSKE NOVICE.

Senzacijonelna aretacija častnika v Varaždinu. Iz Varaždina se poroča 18. dec., da so aretovali Vuka Jelačiča, ulanskega poročnika, ker je poneveril erarske denarje. Poročnik Jelačič je brat varaždinskega velikega župana in nečak bana barona Raucha. Vsled posredovanja rodbine, zlasti častnikovega ujca, se je stvar potlačila in ustavila preiskava. Poročnika so poslali v nek sanatorij, dokler se stvar ne pozabi.

Potres v sveti noči so imeli v Zagrebu. Ob 1. uri 10 minut zjutraj je prestrašil prebivalstvo 6 do 10 sekund trajajoči potresni sunek.

Kdo in kje je hrvaška deželna vlada? Kako nepoučene so avstrijske oblasti o upravnih razmerah na sosednem Hrvaškem, kažejo najlepše naslovi, pod katerimi dohajajo različni dopisi. Tako navaja "Agramer Tagblatt", da je okrajno sodišče v Inomostu pisalo: Kraljevo slovensko deželno vlado v Zagrebu; dunajsko leopoldštadsko okrajno sodišče se je obrnilo na: Notranji oddelek hrvaške deželne vlade v Osjeku; okrajno sodišče v Ogr. Hradišču je naslovilo svoj spis na: Vlado za dalmatinsko-hrvaške in slavonske deželne jezike; okrajno sodišče v Dunajskem Novem mestu je pisalo: Kralj. hrvaško-dalmatinskemu namestnišivenemu svetu v Zagrebu in okrajno sodišče v Hernalsu na: Kralj. srbo-hrvaško deželno vlado v Zagrebu (najbrže je pisec čul nekaj zvoniti o srbsko-hrvaški koaliciji!); okrajno sodišče v Meranu je kratko naslovilo: Kralj. slavonski vladi v Osjeku; okrajno glavarstvo v Amstettnu pa: Kralj. hrvaškemu ministerstvu za notranje zadeve v Zagrebu. Iz tega se vidi, da je Hrvaška Avstrijski birokraciji španska vas.

Konec vlade barona Raucha. Zagreb, 26. decembra. Tukaj se z vso gotovostjo pričakuje, da poda ban baron Rauch takoj, ko bo imenovano v Budimpešti novo ministerstvo, svojo demisijo. Hrvaška kriza se bo rešila v sporazumu z novo ogrsko vlado in večino hrvaškega sabora. Naslednik Rauchov bo bodisi Pejačević ali pa Tomašević. Mogoče pa se sedaj sestavi le začasna vlada s kakim generalom na čelu, katera bo razpustila sabor in vodila nove volitve, pri katerih pa bi vlada bila popolnoma nevtralna.

BALKANSKE NOVICE.

Senzacijonelen proces v Belgradu. Belgrad, 27. dec. Pred tukajšnjim sodiščem se bode vršila obravnava proti nekdanjem uradniku finančnega ministerstva, rojenemu Bosancu, po imenu Sovriču, ker je ukradel iz dispozicijskega fonda 130 tisoč kron. Sovrič se izgovarja, da so ga ministri Milovanović, Pašić in sekcijski načelnik Spalajković pooblastili poraditi denar v srbske narodne svrhe v Bosni. Obravnava se vrši tajno.

Priprave za vseslovanski kongres. Sofija, 27. decembra. V prostorih "Slavljanskega družestva" so imeli zastopniki vseh bolgarskih kulturnih društev, vseučilišča in občinskega sveta sejo, da se dogovore glede priprav za slovanske kongrese, ki se imajo prihodnji spomlad vršiti v Sofiji. Na seji je bil izvoljen poseben odbor, obstoječ iz zastopnikov vseh bolgarskih kulturnih društev, ki ima izvršiti vse potrebne priprave za vseslovanski kongres, za shod slovanskih zdravnikov in za vseslovanski časnikarski kongres.

Kdaj bo vseslovanski kongres v Sofiji? Sofija, 27. decembra. Po informacijah na dobro poučenem mestu se priredi vseslovanski kongres v Sofiji v prvi polovici meseca junija 1910.

RAZNOTEROSTI.

Glavo mu je odtrgalo. Strašna nesreča se je zgodila na Dunaju na južni železnici. — 36 let stari Karl Soška, uslužbenec južne železnice je padel z vlaka in kolesa so mu odgrizla glavo od trapla. Traplo so spravili v Inzersdorf.

Opora človeške družbe se je zopet zrušila na Nemškem. Iz Berolina javljajo, da je ušel pred 14 dnevi iz Weimarja bankir in nizozemski konzul Schulze, ki je na popolnoma neverojeten in nepomljiv način kradel poverjeni denar. Državno pravdništvo je izdalo za njim tiralico, ali najhujše pri tem je, da niti ne slutijo, kam je pobrisal.

Strašen zločin se je izvršil v Hellbuehlu v Švici. V skednju živinotržca Bisanga je izbruhnil ogenj in ko so ljudje udrli v hišo, ki je že tudi gorela, so našli truplo žene, hlapca in Bisangovega dečka ustreljena. Tudi živinotržca pogrešajo, ker je najbrž v skednjevem tramovju. Skoro gotovo je, da je on storil strašni zločin, ker bi se bil imel zagovarjati pred sodiščem radi neke nepostavnosti.

Smola dveh ulomilcev. Na Dunaju sta dva ulomilca pri neki zasebni ženski razbila omaro in v trenutku, ko sta si prilastila nakit, je prišla v sobo nečakinja obkradene osebe. Oba ulomilca sta prestrašena pobegnila vsak na svojo stran. Enega so prijeli na cesti, drugega pa, ki je skočil v tramvajski voz, je odvedel takoj policijski stražnik, ker se mu je takorekoč vsiljivo zaletel v naročje.

Od "pravih ruskih ljudi". Minuli teden so v Saratovu slovesno otvorili novo vseučilišče. Pri otvoritvi je bil navzoč po jeden katoliški, protestantski in mohamedanski duhovnik, samo pravoslavni je manjkal. "Pravi Rusi" so namreč sklenili bojkotirati slavnost, ker vidijo v vseučilišču novo ognjišče politične propagande.

Najnovejši dunajski dovtip. Kako pa dobiva Srbija denar, da nabavlja vedno nove topove? — S tem, da prodaja ministru Aerenthalu — falsificirane dokumente!

Zaplenjene cerkve in samostani. Tretje poročilo o zaplenjenem premoženju razpuščenih redov se je pred nedavnem predložilo francoskemu parlamentu. Poročilo sega do leta 1908. Takrat so prodali zmed 735 zaplenjenih samostanskih posestev samo 329. Za ta prodana posestva so dobili žalostno svoto 5,441.791 frankov, katerih del je šel v državni zaklad, drugi del je pa ostal v rokah raznih odvetnikov. Leta 1901 se je začelo prodajati cerkvena posestva. Do leta 1905 so jih prodali 64. Imeli pa so pri teh posestnih razpravah zgubo 372.397 fr., ki jih je morai pokriti državni zaklad. Leta 1906 so izvršili 53 prodaj, ki so izkazale prebitka 520.000 frankov, leta 1907 se jih izvršilo 101 in so izkazale čistega prebitka 1,946.595 frankov, končno se je leta 1908 izvršilo 11 likvidacij s 2,575.846 franki prebitka. Z ozirom na te podatke se je izvršilo vsega skupaj kakih 400 razprodaj in dobro šteto je prineslo to samo 27 milijonov.

To in ono.

Največji tiskarski stroj na svetu.

Neki pariški inženir je sestavil tiskarski stroj, ki je največji. To je rotacijski stroj, ki tiska na obeh koncih. Dolg je 14 metrov, širok 3 metre in visok 5 metrov. Na vsaki strani lahko tiska istočasno po en časopis, ki ima 32 strani. Težak je 100 tisoč kilogramov, ima 16 cilindrov, 300 valjev, ki prenašajo barvo, in rabi 120 konjskih sil. Izdelan je bil za neki veliki časopis, ki izhaja v Buenos Airesu, Argentina, in so ga prepeljali na posebnem parniku iz Francoske v Ameriko.

Draginja.

Prebivalstvo silno trpi ob sedanji splošni draginji, ki skoraj enakomerno vlada v vseh avstrijskih mestih. Izračunali so, da se je tekom nekoliko let stanarina povišala za 21 odstotkov, kurjava za 23 odstotkov, obleka za 12 odstotkov in potrebna živila za 18 odstotkov. Draginja pa se nikakor ne omejuje na Avstrijo. Treba je v zadnjem času samo primerjati tržna poročila z Dunaja in Berolina in razvidja se, da niso na primer cene poglavitnih vrst mesa v Berolinu nikakor nižje, marveč celo višje nego na Dunaju. Tudi perutnina in divjačina, zelje, riž itd. so v Berolinu dražje. Še dražja nego v Berolinu so živila v Parizu, ki je kakor Dunaj obdano od užitninske črte in da je po vsej Francoski prav taka draginja kakor v Avstriji. To pač najbolje dokazuje francoski vojni proračun za leto 1910. Francoski vojni minister zahteva namreč 14¾ milijona več za oskrbovanje armade in sicer z izrečnim povdarkom — radi obstoječe draginje.

Proces proti 360 duhovnikom.

Iz Varšave javljajo: V guberniji Kovnanski je po nalogu ruskega ministerstva za notranje stvari obtoženih 360 duhovnikov. Med njimi se nahaja tudi en škof. Razlog je ta, da niso prijavili one slučaje, kjer so pravoslavni prestopili v katoliško cerkev.

NAZNANILO.

Pred par dnevi smo sprejeli iz Chicaga, Ill., Money Order za $1.50, ki je podpisan po Jernej Novaku — brez vsakega daljšega pisma. Ker toraj ne vemo, za kaj je ta denar namenjen, prosimo, naj nam zgoraj omenjeni to naznani in svoj naslov pošlje.

Upravništvo "Glasa Naroda",
82 Cortlandt St.,
New York.

Njihova privlačnost je brezmejna.

Čiisti turški tobak, kterega se rabi pri izdelovanju je tak, da se te cigarete vsakomur priljubijo. Iz tega tobaka se izdelujejo le najboljše in najdražje cigarete, kterih si ne more vsakdo privoščiti. Vse to smo pa spremenili in sedaj se je med našimi kadilci našlo mnogo kritikov, kteri nad vse hvalijo

Turkey Red Cigarettes

Le našemu velikanskemu nakupu tobaka — ki je bil trokrat večji od vsakega druzega nakupa — se je zahvaliti, da zamoremo dajati te vrste cigaret deset komadov za deset centov.

Bogate, lepo dišeče in lahke.

Izbran turški tobak in krasen duh je lasten TURKEY RED cigaretam — iz kterih je vse, kar je slabo, odstranjeno.

Njih vonj in okus mora zadovoljiti vsakega kadilca. Tudi predsednik Zjedinjenih držav ne more kaditi boljših cigaret, kakor jih zamorete kaditi Vi, ako kupite **Turkey Red Cigarete.**

10c. za 10 — **Pri vseh prodajalcih cigar.**

Kupite danes jedno škatljo. — **Poskusite jedno in prepričajte se.**

S. ANARGYROS, A Corporation, owned by the AMERICAN TOBACCO CO.

Iščem brata FRANJA ZORKO, doma iz Novega mesta, po poklicu ključavničar. Delal je blizo 20 let pri tvrdki Gebrüder Lapp & Söhne v Gradcu na Štajerskem kot delovodja. Dobil sem pismo od doma, da se sedaj nahaja nekje tu v Zjedinjenih državah. Prosim, ako je tu, naj se mi sam javi, oziroma prosim vse rojake, ako slučajno z njim v dotiko pridejo, da mi istega naslov pošljejo. — John Zorko, 1127 Maple Way, Braddock, Pa. (13-17—1)

NAZNANILO.

Družtvo sv. Alojzija št. 18 J. S. K. J. v Rock Springs, Wyo., je imelo dne 19. decembra glavno zborovanje in volitev novih uradnikov za leto 1910. Izvoljeni so bili sledeči: Predsednik Fran Eržen, podpredsednik Josip Selak, I. tajnik Ivan Putz, II. tajnik Fran Erlic, blagajnik Fran Kržišnik, zastopnik Valentin Štalic, zapisnikar Tomaž Čadež; nadzorniki: Anton Fortuna, Alojzij Tavčar in Maks Kržišnik; bolniški odbor: Josip Smrekar, Ivan Oblak in Valentin Benedičič; maršali: Fran Šubic, Matevž Ramovš in Blaž Tavčar; vratar Ivan Sedej.

Tem potom opozarjam vse člane našega družtva, ki stanujejo izven Rock Springs, da redno pošiljajo svoje mesečne prispevke, ker s tem si ustvarijo sebi in meni veliko sitnosti.

Objednem hočem poročati nekoliko o stanju našega družtva, da razvidijo oddaljeni člani, kako stoji družtvo v financijelnem oziru. Družtvo je imelo dohodkov od 1. januarja 1909 do 31. decembra 1909 $5682.85, stroškov pa $5216.30, preostanek $466.55; prej v blagajni $537.05. Toraj je sedaj v blagajni $1003.60. Razvidi se, da smo v preteklem letu financijelno dobro napredovali, nakar se je pa družtvo za 11 članov v številu skrčilo in vzrok temu je: slabe delavske razmere.

Pri seji dne 19. decembra darovali smo za nesrečne vdove in sirote v Cherry, Ill., $25.00 in za nesrečno družino v Syracuse, N. Y., $9.60. — Iskrena zahvala vsem darovalcem!

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote.

John Putz, I. tajnik.
P. O. Box 253.

Sreča! Sreča!

PRIČNITE NOVO LETO Z NALOŽITVIJO DENARJA, KAR VAS OSREČI IN OBOGATI

Prodajamo delnice rudnika, ki se nahaja v Blezardu, blizo Sudburyja Ontario, Canada. Proračunnano je, da se v tem rudniku pridobi vsako leto lahko za $4,000,000.00 rude.

Najvarnejša in najhitrejše koristi nosečа naložitev denarja v letu 1910.

Delnice $2.50 komad.

VREDNOST SE BODE V KRATKEM POČETVORILA
Potem se bode tudi vrednost naloženega Vašega denarja v toliko pomnožila.

Glasom izjave rudniških zvedencev v Zjedinjenih državah glede tega rudnika, se mora v njem pridobiti za

SESTDESET MILIJONOV RUDE.
VAŠE DELNICE BODO POTEM VREDNE NA TISOČE DOLARJEV. VI BODETE OBOGATELI.

Ta ponudba bode veljavna le par dni. Izpolnite vsled tega takoj izrežite zdolajšojo prošnjo, v kterо napišite Vaše ime in naslov ter število delnic, ktere hočete kupiti, ter pošljite vse to nam. Manj kot štiri delnice se ne prodajo.

4000 ton rude je pripravljene za razposlanje in v par dnevih se vrednost Vaših delnic pomnoži. Vsaki dan pomenja za rudnik dan nadalnje pridobitve in trajna pomnožitev pridobitve pomenja večjo vrednost delnic.

NE ODLASAJTE. — Velika bogastva ameriških milijonarjev so nastala, ker so kupili delnice tedaj, ko so bile po ceni.

Zemljiška last je jam ceni po vladi dežele Ontario.

Izpolnite sledeči kupon:

Želim ..... delnic vaše družbe, vsled česar prilagam nakaznico ali money order za $..... v polnem znesku.

Ime .....

Naslov .....

Mesto ..... država .....

COBALT NICKEL COMPANY, 225 Fifth Avenue, NEW YORK CITY.

Phone 246.

FRANK PETKOVŠEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te izvrstne smotke — patentovana zdravila.
PRODAJA volne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

COPENHAGEN SNUFF
JAMSTVO
PRODAJE, KAKOVOSTI IN ČISTOČE.

S tem se zavežemo, da na odjemalčeve pošiljatvene stroške (na podlagi našega cenika) promenimo ta zavoj kodanjskega nosljanca ali Copenhagen Snuff za kterokoli vrsto izmed naših nosljancev in sicer ob vsakem času pred potekom tu določenega časa; to se zgodi, ako tobak ni bil poškodovan potem, ko je bil odposlan iz naše tovarne.

Zamenjajo se samo polni zavoji in o tem se mora nas obvestiti, da zamoremo tako določiti povračilo blaga.

COPENHAGEN SNUFF je izdelan iz najboljšega, starega in dobro dišečega tobačnega listja; kteremu je pridejan delež povsem čistih tobačnih zmesi. Nosljanec je prepariran tako, da mu je odvzeta vsa grenkoba in kislina naravnega listnatega tobaka.

COPENHAGEN SNUFF JE NA SVETU NAJBOLJŠI TOBAK ZA ČIKANJE IN NOSLANJE.

American Snuff Company

Zgorajšnje jamstvo je pridejano vsakemu zavoju nosljanca Copenhagen Snuff.

Prireditev nosljanca je znanstveno izgotovljena. Prepariranje pomenja za tobak ono, kar pomenjo kuhanje za jed in vležanje za vino. Copenhagen Snuff se pred vsem rabi kot tobak za čikanje. Ker obstoji iz finih drobtinic čistega tobaka, si ohrani tem večjo moč, tako da je njegova raba ekonomične vrednosti, ker daljše traja.

Ako ga nimajo na prodaj v prodajalnicah v váši bližini, vam ga dopošljemo po določenih cenah v kterikoli kraj Zjedinjenih držav in sicer poljubno količino Copenhagenca v škatljah po 5 centov.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S, 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

ROJAKI, zahtevajte in kupujte v saloonih in drugih trgovinah le

Ciril-Metodove unijske smodke in vžigalice.

Ako Vaš saloonar ali trgovec ne prodaja omenjenih smodk in vžigalic, pojdite k onemu, pri kterem jih gotovo dobite.

Uvažujte vedno, da trgovec, ki ne prodaja blaga, ki je narodu v korist, tudi ne zasluži podpore onega naroda, od kterega se preživlja.

Glede pojasnil in naročil obrnite se na glavne zalagatelje za Ameriko:

Al. Ausenik & Co.,
82 Cortlandt St., New York.

SLOVAN. DELAVSKA PODPORNA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Bx 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREŽOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, P. O. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMELJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. T. E. BRALLIER, Greene St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, — sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

V padišahovej senci.

Spisal Karl May; za G. N. priredil B. P. L.

SESTA IN ZADNJA KNJIGA.

ŽUT.

(Nadaljevanje.)

"Mi ne pade v glavo. Kakor hitro bi imeli lopovi denar, bi me usmrtili."

"Prav gotovo. Toda, kako prideva ven? Prepričan sem, da je samo ta vhod in izhod. In tudi, če bi bil še kak drug izhod, bi naju vezi zadrževale, storiti kaj v našo rešitev. Na oprostitev niti misliti ne smeva."

"Non-sense! Prosta bodeva!"

"Na kak način?"

"Ven bodeva šla."

"A kdo nam odklene?"

"Moj prijatelj, kterega imenujejo ti lopovi nemškega efendija."

"Saj ste slišali, da je že sam vjet!"

"Mu ne pade v glavo!"

"Ne bodite tako sigurni! Saj veste, kako se je nam godilo. Še braniti se nisva mogla."

"Pri njemu tega ni treba. On ni tako neumen, kakor midva, da bi se vjel v pasti."

"Tudi, če jim ničesar ne storijo, ne smeva na nje računati. Saj vendar ne more vedeti, kaj se je zgodilo, in kje se nahajava."

"Potem ga pač ne poznate.. Gotovo pride.

"Ne verjamem. Svetovni čudež bi bil."

"Kaj stavite, da pride?"

"Ne maram staviti."

"Zakaj ne? Jaz zatrjujem, da pride kar naenkrat notri. Kako visoko stavva?"

Celo to priložnost porabi Sir David Lindsay za stavo; to je pač ena njegovih strasti. Toda tolmač naredi tako, kakor vedno; noče staviti, ampak odgovori:

"Nimam denarja in tudi ne veseli me staviti. Sicer bi pa tudi rad vedel, kako bi se mu moglo posrečiti, priti sem notri."

"To je njegova stvar. Svojo glavo stavim, da pride!"

"Je že tukaj!" zakličem sedaj glasno. "Sir, vašo stavo bi dobili."

Za nekaj časa ostane vse tiho; potem pa zadoni veseli glas Angleža:

"All devils! To je bil njegov glas! Dobro ga poznam. Ali ste tukaj Master Charley?"

"Da, in Halef je pri meni."

"Heigh-day! So že tu! Ali vam nisem povedal! Ta človek pride, predno ga kdo pričakuje. O nebesa, kaka sladkost! Sedaj bodemo mi pretepali. Toda Master, kje pa tičite?"

"Tukaj v temi. Takoj sem pri vas."

Halef lahko ostane; jaz pa vržem vrvno lestvico čez zid in pridem na drugi strani doli.

"Tako, tukaj sem! Podajte mi roke in noge, da vas oprostim vezij. Potem pa hitro pobegnemo."

"O ne! Tukaj ostanemo."

"Zakaj?"

"Da tega lopova pretepem, ko zopet pride."

"Saj ga tudi bodemo, a ne tukaj. Bič je postranska, prostost pa glavna stvar. Alim sam ne zadostuje; tudi druge hočem imeti. Vstanite in idite z menoj k steni!"

Vezij porežem in porinem oba k steni.

"Kaj pa je tam? Vrata?" vpraša Sir David.

"Ne, ampak luknja v skalovju, ki vodi kakor dimnik v votlino in ki se končuje v votlem drevesu. V njem visi vrvna lestvica, po kteri zamoremo priti gori. A bojim se, da se ne moreta zanesti na svoje roke."

"Če se gre za prostost, bodo storili svojo dolžnost. Well! Že čutim, da se mi začne kri znova po žilah pretakati."

Oba začneta otepavati z rokami, da jih poživijo. Jaz potegnem svojo svetilno stekleničico iz žepa in razsvetlim lestvico in zid, da se zamoreta orijentirati. Zraven jima razložim napravo.

"Že slišim, že slišim!" pravi Angež. "Lepo bode šlo. Jezi me samo, da mi ne dovolite, da tega lopova tukaj počakam."

"Zunaj ga dobimo."

"Res? — Gotovo?"

"Da. K kopi gremo, skozi ktero so vas potegnili v votlino. Tam sedijo lopovi zraven ognja in mi jim bodemo z našo ljubeznivostjo krajšali čas."

"Very well, very well! Sedaj pa glejte, da pridemo hitro k njim! Ne zmorite mi, da se vam ne zahvalim sedaj; za to je še pozneje časa dovolj."

"Seveda! Idite naprej. Jaz vam sledim. Potem naj gre tolmač in Halef pa naj bode zadnji."

"Ta? Kje pa tiči dobri hadži?"

"Na oni strani čaka. Toraj naprej, Sir! Držal vas bodem, če vam roke odpovedo službo."

Plezanje se prične. Seveda ne gre preveč hitro od rok, ker so roke obeh vsled vezij skoro otrple. Vendar pridemo srečno iz luknje.

Ko jura pomagam tudi z drevesa, kar je v temi potrebno, zlezem zlezem zopet v drevo in potegnem lestvico gor. Potem jo odrežem in vržem na tla. Nato splezam zopet doli. Lestvico zvijemo skupaj in vzamemo jo seboj.

Ker Angež in tolmač ne poznata pokrajine, ju morava voditi. Kakor hitro pridemo dovolj nizko, da skriva skalovje odsev ognja, lestvico zažgemo. Še nekaj suhih vej vržemo na njo, da je popolnoma uničena.

Plamen nam osvitluje pot, in radi tega gremo lahko hitreje in sigurnejše naprej. Vendar ognja ne bi mogel v dolini videti, ker ga zakrivajo pečine.

Ko pridemo doli, lezemo kolikor mogoče hitro med grmovjem naprej, ker nam je mnogo na tem ležeče, da se lahko prej pokažemo, predno se odgravi Alim zopet v luknjo. Ko pridemo na pripraven prostor, se vstavimo. Halef mora urno po Oškota in Omarja, kakor tudi po puške.

Ko čakamo, ne spregovorimo niti besede. Šele, ko morajo biti pričakovani že dovolj blizu, vpraša Sir David:

"Kaj storimo z lopovi, Master. Vsled vaše znane milostljivosti skoraj pričakujem, da jih pustite brez kazni."

"O ne. Dosedaj sem jim prizanašal. Toda za to, kar so z varni nameravali, jih mora doleteti kazen. Niso hoteli samo vašega denarja, ampak tudi vaše življenje."

"Well! Kaj hočete storiti?"

"Najprvo se jih moramo polastiti, drugo pride potem samo. Nas je šest in imamo opraviti z dvanajstimi možmi; potemtakem prideta dva na enega, razmerje, ki pod sedanjimi okolnostmi ni ravno neugodno."

"Tako tudi jaz mislim, a nimam orožja."

"Dobili bodete puško, mogoče več. Ogljar in njegovi ljudje jih nimajo pri sebi; potem so toraj v sobi, od koder jih lahko dobimo."

Stojimo namreč tako, da zamoremo pregledati vso draščino. Tudi novodošlecі nimajo pušk ker slonijo, kakor že omenjeno, na hišnem zidu. Teh puško se nam toraj ni treba bati, ampak kvečjem starih, nezanesljivih pištol, ktere imajo trije izmed njih za pasom. Alim pa je še vedno brez noža in pištol.

Sedaj pride Halef z obema tovarišema. Naročim mu, naj gre skozi okno v hišo in naj prinese vse puške, ki visijo v sobi. V to svrho se splazimo do okna, ki je dovolj veliko, da more Halef notri. Sedem ostro nabasanih pušk nam poda.

"Gospod," pravi, ko pride zopet ven, "ta ogljar mora imeti celo zalogo pušk. Že včeraj je moral dati Aladžijema dve puški, in tukaj jih je sedem, za njega, njegove štiri hlapce, Suefa in konadžija, kterih puške smo pokvarili. Včeraj je viselo samo sedem pušk v sobi. Kakor mislim, je Šatka vso Žutovo tolpo preskrbljeval z orožjem."

Ko puške preiščemo, pronajdemo, da so istega kalibra, kakor Oškotova in Omarjeva. To je za sir Davida in tolmača jako ugodno, ker se lahko poslužujeta njihovih krogelj. Lindsay si obesi štiri puške čez rame, tolmač pa tri. To izgleda jako nevarno, a ni tako hudo, ker so vse puške enocevke.

"Kaj pa sedaj?" vpraša Sir David. "Orožje imam, in sedaj bi rad streljal."

"Samo, če bode potrebno," mu rečem. Ni jih treba usmrtiti."

"A mene so hoteli umoriti! Postreljal jih bodem brez pomisleka. Well!"

"Ali hočete postati morilec? Pretepli jih bodemo raje. Včeraj sem videl viseti vrvi na vozu; mogoče so še sedaj tam. Halef, pojdi jih iskat! Vi pa, Sir, se plazite z tolmačem na desno. Mi gremo na levo, tako, da dobimo družbo v sredo. Ne stopite preje izza grmičevja, dokler ne slišite, da vas želim. In pazite, da vaju nikdo ne opazi."

(Dalje prihodnjič.)

Kje so: NIKOLAJ DELAČ, MIHAEL KAPEL, PETER UŠAJ, ERNEST BANČAR in JOSIP ZNIDARŠIČ? Vsi zgoraj navedeni imajo nered v družtveni knjigi od družtva sv. Barbare postaja št. 10 v Coketon, W. Va. Ker je prejšnji postajni tajnik napravil veliki nered v zadnjih treh mesecih in jo je potem popihal nekam v Johnstown, Pa., zato prosim, da se vsi imenovani oglasijo nemudoma pri zdolaj podpisanemu, inače sem primoran pri prihodnji mesečni seji vse izključiti. — John Urbas, P. O. Box 292, Thomas, W. Va.
(13-14—1)

POZOR ROJAKI!

Varujte se rojaka FRANKA AVSEC. Doma je iz Gorenjega Jezera pri Starem trgu. Po desnej strani obraza je opečen, da ga vsakdo lahko spozna. V Zjedinjenih državah se nahaja že osem let in po njegovih žepih vlada vedna kriza. Opeharil vsakega, kterega le more in nas tu je opeharil za $160, ter še za hrano za en mesec. Na vse to smo mu pa še dali, da pošlje bratu za vožnjo iz Idaho. Naplavšal nas je namreč, da brat Matija nima v Ponderay, Idaho, ne jela in ne dela.

Jacob Debeve,
P. O. Box 286. James City, Pa.

Kje je moj bratranec ANTON ŠOLAR? Doma je iz vasi Trbinc pri Mirni na Dolenjskem. V Ameriki je že kakih osem let in pred petimi leti je bil v Clevelandu, Ohio. Če kdo ve za njega, prosim rojake širom Amerike, da mi naznani njegov naslov, za kar mu bodem hvaležen, ali pa naj se mi sam javi. — John Mežan, P. O. Box 51, Hopewood, Fayette Co., Pa.
(12-14—1)

Iščem moje brate FRANJA in JOSIPA KRAITZ. Doma sta iz Grahovega pri Rakeku. Kdor izmed rojakov ve za njih naslov, naj mi naznani, za kar mu bodem zelo hvaležen. — Louis Kraitz, P. O. Box 28, Newerf, Pa.
(13-17—1)

Kje je JOSIP KARMEL, po domače Kovač? Pred 4. leti je bil v Imperial, Pa., in sedaj pa ne vem, kje se nahaja. Kdor ve za njegov naslov, naj mi blagovoli naznaniti, ali pa še najbolje je za njega, če se mi sam javi. — John Mrak, P. O. Box 26, Valley, Wash.
(13-17—1)

Rad bi zvedel, kje so moji prijatelji: JAKOB ZALAZNIK, JOSIP LIBERSAR in IVAN VAROGA? Pred dvema in pol leti so se nahajali v Braddocku, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njih naslov, naj mi ga blagovoli naznaniti, za kar mu bodem zelo hvaležen, ali naj se mi pa sami javijo, ker jim imam nekaj posebnega poročati. — Joseph Hauptman, P. O. Box 167, Anderson, Ind. (12-18—1)

SVARILO.

Vse rojake in rojakinje po širni Ameriki svarim, da se ogibljejo nekega PAVEL MAJERLE, po domače Marhov Pavel, doma iz Predgrada, okraj Črnomelj. Pred nekaj meseci ga je noč požrla na Eveletlhu, Minn., in pobrisal jo je v Calumet, Mich. Meni je odnesel $83.00, ki sem mu plačala za listek iz stare domovine, hrano in stan skoro dva meseca in storil je še druge lopovščine, ktere pa ni mogoče javiti. Ker je bil tukaj na Eveletlhu zanj "warrant", jo je dotični pobrisal v Calumet, Mich., in potem se boječ, da pride tudi tam policiji v roke, pa v New York in se nahaja nekje v Brooklyn Borough, New York. Zatoraj svarim vse rojake in rojakinje, da se ga izogibate.

Marija Heglar,
(13-20—1) Eveleth, Minn.

PROFESOR Dr. E. C. COLLINS, ustanovetelj Collins N.Y. Medical Institute za dobrobit Slovenca u Americi.

POZOR ROJAKI!!

Varujte se po nizki ceni ponujana zdravila in onih zdravnikov, kateri vam hitro zdravljenje obljubujejo.

Ravno sedaj je najnevarnejši čas, ko človek najhitreje oboli. V tem času se najrajše oglašajo zdravniki-mazači, kateri bolezni niti poznati ne morejo, še manj pa ozdraveti. Ponujajo pa bolnikom po ceni ničvredna zdravila, ki pa več škodujejo, kakor koristijo.

VARUJTE SEBE IN VAŠO DRUŽINO.

Vsak Slovenec mora čuvati samega sebe, kakor tudi svojo družino pred takimi zdravniki in zdravili. Ne pustite se zapeljavati in na ta način varati od zdravnikov, katerih nobeden ne pozna. Slavni zdravniški zavod **COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE** je poznan pri vseh Slovencih, ki mu hvalo dajejo in ga častijo. Tekom pretečenih 13 let svojega obstanka so zdravniki tega zavoda ozdravili na tisoče Slovencev. Vsled tega se nahaja v tem zavodu tudi na tisoče in tisoče zahvalnih pisem od Slovencev, katerih drugi zdravniki niso zamogli ozdraviti, ker ne razumějo zdraviti in ne poznajo pravih sredstev in dobrih zdravil. Zdravniška spretnost in čudodelna metoda zdravnikov **The Collins N. Y. Medical Institute** je še vsakem pomagala.

Ako toraj boljujete na katerej označenih ali sličnih bolezni, kakor; bolezni pljuč, prs, jeter, črev, želodca mehurja ali bolezni v grlu, nosu, glavi, ušesih, očeh, ali ako imate katar, kašelj, težko dihanje, bljuvanje krvi, mrzlico ali vročico, nepravilno prebavo, zlato žilo, reumatizem, tragnje po životu, nečisto ali pokvarjeno kri, vrtoglavost, nervoznost, vodenico ali kako drugo živšno bolezen, anemoglost v spolnem, občevanju, posledice samoizrabljevanja, mazule, hraste ispadanje las ali kake druge kožne bolezni. Vse ženske bolezni, kakor padanje maternice neredno čiščenje, neplodovitost, beli tok, sifilis, jetiko itd. Ako imaste tajno mežko ali žensko bolezen, ne odlašajte niti dneva ter pridite osebno v ta znameniti zavod ali pa pišite v slovenskem jeziku na

The Collins New York Medical Institute

140 WEST 34th STREET — NEW YORK,

kjer ste lahko sigurni, da dobite najboljša zdravila, izborno postrežbo ter bodete pod oskrbo glavnega profesorja in ravnatelja tega slavnega zavoda, kateri je ozdravil že na tisoče Slovencev tekom 13 let svojega obstanka tega slavnega in dobrodelnega zavoda. Vsakemu slovencu je znano dobro ime in slovitost **THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE** in da je jeden najstarejših in najboljših, in da je edini zdravniški zavod v New Yorku ki se sme imenovati **THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE** in da oglasuje samo zato, da vas ozdravi. Mnogo drugih zdravnikov ki danas po časopisih oglašajo in zdravila po nizki ceni prodajajo, dasiravno niso nič vredna, so pri Collins New York Medical Institute prosili za dovoljenje, da bi se v tem slavnemu zavodu učili spoznavati bolezni in pripravljati dobra zdravila, ki tudi res ozdravijo.

Pošljite 15 centov v znamkah za, znamenito, od Dr. E. C. Collinsa spisano knjigo: "Človek, njegovo življenje in zdravje", katera vas poduči kako si zamorete zdravje ohraniti in kako Vam je mogoče v slučaju bolezni ozdraveti. To znamenito knjigo bi morala imeti vsaka slovenska družina v hiši.

Vsa pojasnila in nasvete vam daje ravnatelj sam, in to zastonj. Pišite ali pa pridite osebno v

Collins N. Y. Medical Institute

140 W. 34th Street, New York City.

Dr. S. E. Hyndman, Vrhovni ravnatelj.

URADNE URE SO: Vsaki dan od 10 ure dopoldan do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih od 10 dopoldan do 1 ure popoldan. Ob torkih in petkih od 7 do 8 ure zvečer.